Riigi Teataja

Nr. 30. 14. aprillil 1931. Nr. 30.

Art. 198. Tapamajade ja liha järelvaatuse seaduse §§ 13, 14 ja 29 muutmise seadus.
199. Määrus piirivalve jaoskonna ja raiooni ülemate ametisõidu tasu kohta.
200. Määruse tasuta maasaamise kohta autasuks sõduritele, kes vabadussõjas iseäralist vahvust üles näidanud, vigastatud sõduritele ja langenud sõdurite perekondadele muutmise määrus.
201. Lootsi ametivande vorm.
202. Perekonnaseisuametnikkude statistiliste teatelehtede täitmiseks antud juhtnööride muudatus.
203. Kanamunade sisse- ja väljaveo kontrolli teostamise määrus.
204. Teadaanne konventsiooni jõusseastumisest minimaalsete sadamamaksude võtmise kohta merelaevadelt Eesti ja Läti sadamates.
205. Otsus posti-telegraafi tariifi nr. 85 muutmise ja täiendamise kohta.
206. Otsus sadamamaksude tariifi nr. 92 maksmapanemise kohta.
207. Nõmme linnas kauplemise aja, juuukselõikamise ning habemeajamise tööstuses töötamise sundmääruse § 4 täiendamine.
208. Sundmäärus Valga linna elektrivoolu andmise tingimuste kohta.
209. Kauplemise aja ja korra sundmääruse täiendamise määrus Tapa linnas.

Riigikogu poolt 30. märtsil 1931 vastuvõetud

198. Tapamajade ja liha järelvaatuse seaduse §§ 13, 14 ja 29 muutmise seadus.

Tapamajade ja liha järelvaatuse seaduse (RT 108 — 1923, 115 — 1927 ja 96 — 1928) §§ 13, 14 ja 29 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 13. Avaliku tapamaja juhataja-loomaarsti, samuti ka tegelikud lihajärelevaatajad-loomaarstid neis avalikes tapamajus, kus valmistatakse lihasaadusi väljaveoks, kinnitab ametisse tapamaja omaniku ettepanekul loomatervishoiu osakond. Loomaarstid peetakse ülal tapamaja omaniku kulul. Loomatervishoiu osakond võib mõjuvatel põhjustel tagandada ametist ülaltähendatud tapamaja loomaarsti, hoiatades enne seda tapamaja omanikku.

Põllutööministri loaga asutatud eraeksporttapamajade juhataja-loomaarst kui ka tegelikud lihajärelevaatajad-loomaarstid on vabapalgalised riigiteenijad ja määratakse ametisse selleks ettenähtud ametisse määramise korras. Nimetatud loomaarstide palga ja teenistusevanuse tasu maksab loomatervishoiu osakond: juhatajale-loomaarstile Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse (RT 27 — 1927) VII astme ja tegelikkudele lihajärelevaatajatele-loomaarstidele IX astme järgi. Eksporttapamaja omanik on kohustatud maksma lihajärelevaatuse kulude katteks nimetatud palga ühes teenistusevanuse tasuga loomatervishoiu osakonnale 3 kuu viisi ette. Ühtlasi maksab eksporttapamaja omanik riigi- ja omavalitsuste teenijate pensionikapitali heaks nimetatud loomaarstide palgasummadelt igakuulisi makse Riigi- ja omavalitsuste teenijate pensioniseaduse (RT 123/124 — 1924) § 2 lit. b ja märkuses 1 ettenähtud ulatuses, annab neile priikorteri, -kütte ja -valgustuse ning tasub arstiabikulud riigiteenijatega ühtlastel alustel.

Tapamaja loomaarstid peavad enne ametisse astumist loomatervishoiu osakonna poolt määratud aja jooksul olema tegelikult töötanud mõnes suuremas tapamajas lihajärelevaatuse alal.

§ 14. Avalikus tapamajas ja lihajärelevaatuse asutises lihajärelevaatuse ja sellega ühenduses olevate tööde eest saab loomaarst tasu tapamaja omanikult kas kindla kuupalgana, või kui kindlakuupalgalist loomaarsti ei ole ametis, siis iga järelevaadatud looma või ta üksiku osa eest Põllutööministri poolt määratud taksi järgi.

§ 29. Lihajärelevaatamise ja avaliku tapamaja tarvitamise eest on tapamaja omanikul õigus võtta maksu taksi järgi, mille kinnitab Põllutööminister kohaliku omavalitsuse ettepanekul. Taks ei või olla kõrgem, kui tarvilik kulude katmiseks. Kulude hulka arvatakse lihajärelevaatamise kui ka tapamaja korraspidamise kulud ning ehitiste ja sisseseade amortisatsiooni harilik protsent.

Kui avaliku tapamajaga on ühenduses erilised turuplatsid, karjaaiad ja loomatallid, on tapamaja omanik õigustatud nende tarvitamise eest võtma tasu Põllutööministri poolt kinnitatud eritaksi järgi.

Avalikus, samuti ka Põllutööministri loaga asutatud eraeksporttapamajas tapetud ja neis tapamajades loomaarstlikul järelevaatusel inimtoiduks kõlvuliseks tunnustatud liha kuulub riigi piires teistkordsele järelevaatusele, kui on kahtlus liha roiskumiseks pärast esmakordset järelevaatust. Teistkordne järelevaatus on vaba järelevaatuse maksust.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär Arn. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Vabariigi Valitsuse poolt 27. märtsil 1931 vastu võetud

199. Määrus piirivalve jaoskonna ja raiooni ülemate ametisõidu tasu kohta.

§ 1. Riigiteenijate ametisõitude tasu seaduse (RT 54 — 1927) § 10 põhjal määratakse ametisõitudeks ja päevarahadeks sõitude eest oma ametitegevuse piirkonnas neile piirivalve jaoskonna ja raiooni ülematele, kellel sõiduhobust ette nähtud ei ole, kui ka neile, kellele sõitudeks antud mootorrattad (viimastele aja eest, millal mootorsõidukeid kasutada ei saa), iga kuu kohta:

1) jaoskonna ülematele 50 kr.,
2) raiooni ülematele 40 kr.

§ 2. Sõidu- ja päevarahasaajad jaoskonna ja raiooni ülemad, ning aja, mille eest raha makstakse, määrab kindlaks Kohtu- ja siseminister.

Sõidu- ja päevaraha makstakse eelarveaasta kestel mitte rohkem kui 5 kuu eest.

§ 3. Selles määruses ette nähtud tasud makstakse välja allkirja vastu jagamislehel üks kord kuus ühel ajal palga maksmisega. Nende tasusummade peale raha saajalt mingisugust aruannet ei nõuta.

Riigivanem K. Päts.

Kohtu- ja siseminister J. Hünerson.

Riigisekretäri abi Rich. Övel.

Vabariigi Valitsuse poolt 31. märtsil 1931 vastu võetud

200. Määruse tasuta maasaamise kohta autasuks sõduritele, kes vabadussõjas iseäralist vahvust üles näidanud, vigastatud sõduritele ja langenud sõdurite perekondadele muutmise määrus.

I.

Määruse tasuta maasaamise kohta autasuks sõduritele, kes vabadussõjas iseäralist vahvust üles näidanud, vigastatud sõduritele ja langenud sõdurite perekondadele (RT 79/80 — 1920 ja 57 — 1924) § 1 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 1. Tasuta (ilma rendita) antakse maad pidamiseks sellekohase sooviavalduse peale:

1) sõduritele, kellele Vabariigi Valitsus on otsustanud maad anda sõjaväe ülemuse ettepanekul autasuks iseäralise vahvuse eest;

2) vabadussõjas vigastatud sõduritele, kelle tööjõukaotus on vähemalt 40%;

3) vabadussõjas langenud sõdurite perekonnaliikmetele.

Langenud sõduri perekonnaliikmetest on õigus tasuta maad saada: isal, emal, naisel ja lastel.

Perekonna ülalpidamiseks antakse tasuta tarvitamiseks ainult üks koht. Koht antakse ühe perekonnaliikme nimele. Koha saamiseks oma nimele on õigustatud kõigepealt langenud sõduri lesk, selle järel lapsed ja kolmandas järjekorras vanemad. Perekonnaliige, kes koha oma nimele saanud, on kohustatud ülal pidama teisi perekonnaliikmeid.

II.

Sama määruse § 2 kustutatakse.

Riigivanem K. Päts.

Põllutööminister A. Jürman.

Riigisekretär K. Terras.

Kinnitatud Vabariigi Valitsuse poolt.
25. märtsil 1931.
Riigivanem K. Päts.
Teedeminister A. Oinas.
Riigisekretäri abi Rich. Övel.

201. Lootsi ametivande vorm.

Mina tõotan ja vannun ustavaks jääda Eesti demokraatlikule Vabariigile ja tema seaduslikule valitsusele ning oma südametunnistuse järele ausasti ja tõrkumata täita kõiki neid kohuseid, mis minu kätte usaldatud lootsi amet mulle peale paneb, alati silmaspidades Eesti demokraatliku Vabariigi huvisid ja Eesti lipu au. Igasugustest seadusevastastest tegudest, mida mina oma tegevuse piirkonnas näen ehk kuulen, kohustun teatama esimesel võimalusel oma otsekohesele ülemale. Andes selle vande tean, et seadus ametikohuste rikkumist karistab.

Selle vandelehe järele andsin vande
„ "..... 19..... a.
.....
(Allkiri ja amet).

Vannutas: Veeteede valitsuse direktor
.....
(Allkiri).

Veeteede valitsuse
pitsat.

Ärakirja vandelehest sain kätte
.....
(Allkiri).

---

202. Perekonnaseisuametnikkudele statistiliste teatelehtede täitmiseks antud juhtnööride muudatus.

Alus: Perekonnaseisu seaduse (RT 191/192 — 1925) § 63.

Perekonnaseisuametnikkudele statistiliste teatelehtede täitmiseks antud juhtnööride (RT 45 — 1926) §§ 4, 6, 8, 12, 15, 18, 21 ja 22 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 4. Sünnikohaks loetakse lapse tegelik sünnikoht, kuigi see sünnitamise otstarbel või juhuslikult ema alalise elukohaga ei ühti. Sünnikoht märgitakse maakonna ja linna, alevi või valla nimetusega. Väljaspool Eesti Vabariigi piire sündinuil märgitakse ka sünniriigi nimetus.

§ 6 (p. 9-d juurde). Lapse vanemate rahvuse märkimisel arvestatakse (endiste) isikutunnistuste märkusi, või kui neid ei ole, sünnijuhust teadaandja seletusi.

§ 8. Kaotab maksvuse.

§ 12 (p. 2-d, e, g juurde). Abiellujate rahvuse, kodakondsuse märkimisel tuleb silmas pidada juhatusi samade andmete märkimiseks sünnilehe täitmisel.

§ 15 (p. 2 juurde). Surmakohana märgitakse maakond, linn, alev, vald ja tänav ühes maja numbriga või talu nimetusega, kus isik tegelikult suri.

§ 18 (p. 5-e juurde). Surnu rahvuse ja kodakondsuse märkimisel tuleb silmas pidada üldiselt samu nõudeid kui sünnilehe märkimisel. Eriti aga lastel ja alaealistel märgitakse need tunnused üldiselt isa kuuluvuse järgi, teisiti märgitakse rahvus ainult vanemate sellekohase kokkuleppe puhul.

§ 21. Iga surnultsündinu kohta täidetakse ainult surnultsünni statistiline leht, mis peab kandma surmaregistri akti järjekorranumbrit.

Surnultsündinuks tuleb lugeda need lapsed, kelle elussündimine kandmisaja järgi võimalik, kuid kes peale sündimist ühtki elumärki ei avaldanud (ei hinganud ega karjunud).

§ 22 (p. 1 juurde). Surnultsündinu sünnikoha märkimisel tuleb peale maakonna, linna, alevi või valla äratähenduse erilist rõhku panna „sünnitamiskoha" kirjeldamisele, näidates, kas surnultsündinu sündis näiteks vanemate kodus, võõras majas, haigemajas, ambulantsis, lageda taeva all, metsas, vagunis, laeval j.n.e.

Tallinnas, 31. märtsil 1931.

Kohtu- ja siseminister J. Hünerson.

Administratiiv-osakonna abidirektor
Osk. Angelus.

---

203. Kanamunade sisse- ja väljaveo kontrolli teostamise määrus.

Alus: Kanamunade sisse- ja väljaveo kontrolli seaduse § 15 (RT 16 — 1931).

I. Sisse- ja väljaveo lubade andmise kord.

§ 1. Isikud ja asutised, kes soovivad Eestisse kanamune sisse vedada, peavad Põllutööministeeriumi põllumajanduse osakonnale teatama järgmisi andmeid: a) importija täieliku nime ja aadressi; b) importija kodakondsuse; c) äri- ja laduruumide aadresse; d) senise tegevuse kirjelduse.

§ 2. Kanamunade väljaveo loa saamiseks esitavad isikud ja asutised, kes soovivad Eestist mune välja vedada, avalduse Põllutööministri nimele. Avaldus peab sisaldama järgmisi andmeid: a) eksportija täieliku nime ja aadressi; b) eksportija kodakondsuse; c) äri- ja laduruumide aadresse; d) ärimärki, mida väljasaadetava kauba peal tarvitatakse; e) senise tegevuse kirjelduse ja kavatsusi Eesti

linnukasvatuse alal; h) sorteerimispunktide asukohtade ja omanikkude nimed, kelle käest valmiskaupa saavad.

§ 3. Juhtumisel, kui importija või eksportija lõpetab oma tegevuse munade sisse- või väljaveo alal, on ta kohustatud sellest Põllutööministeeriumile teatama.

II. Kanamunade sisse- ja väljaveo kontroll.

§ 4. Kanamunade sisse- ja väljaveo kontrolli teostab Põllutööministeeriumi põllumajanduse osakond temale alluvate kanamunade sisse- ja väljaveo kontrolöride abil.

§ 5. Kanamunade sisse- ja väljavedu sünnib Tallinna kontrollpunkti kaudu. Põllutööministeeriumil on õigus lubada tarbekorral ka teiste punktide kaudu mune sisse ja välja vedada.

§ 6. Kontrolöride ülesandeks on kontroleerida eksportvalmis munade saadetisi, teostada järelevalvet registreeritud munasorteerimispunktides ja eksportijate ladudes ning jälgida saadetiste laevale laadimist. Kontrolöride nõudmisel peavad eksportijad kontrolli poolt järele vaadatud munad kuni väljasaatmiseni paigutama eraldi ruumi, missugust kontrolörid võivad lukustada ja kinni plombeerida.

Kontrolör on kohustatud viibimata teatama põllumajanduse osakonnale igast kanamunade kontrolli seaduse ja määruste rikkumisest.

§ 7. Kanamunade järelevaatuse ajast ja kohast peavad eksportijad kontrolörile teatama vähemalt 24 tundi enne järelevaatust ja järelevaatuse ajaks kastid täiesti eksportvalmis seadma rühmade, valikute ja munade kaalu järgi (§§ 13, 14, 15) grupeerides, nii et igas grupis ühtlane hea kaup oleks.

Eksportijad on kohustatud kontrolöridele seadma korda kontrolli teostamiseks tarvilised abinõud ning muretsema kiire kontrolli teostamiseks tarvismineva inimtööjõu.

§ 8. Kontrolör vaatab sorteerimispunkti saadetisest või kastide grupist läbi vähemalt üks kast iga 10 kasti kohta ning nende järgi otsustab, kas selles grupis kaup väljaveoks kõlbulik.

Kauba standardi ja kestvuse kindlaksmääramiseks on kontrolöridel õigus ilma tasuta võtta kontrollile esitatud munasaadetistest kuni kakssada muna iga eksportöri kohta aastas.

§ 9. Väljaveetavate munade õige kaalu eest vastutab eksportör ning sel juhtumisel, kui munade täielik kaal ei vasta kastil märgitud kaalule, võidakse eksportöri vastutusele võtta kanamunade väljaveo kontrolli seaduse alusel.

§ 10. Väljaveoks kõlbulikuks tunnistatud munade kastide peale paneb kontrolör kontrolltempli. Templi kuju ja tekst on järgmine:

CONTROLLED
MINISTRY OF AGRICULTURE

Kastid plommib kontrolör tangidega kinni ja annab munade eksportörile kontrolltunnistuse tolliametile esitamiseks, ilma milleta tollivalitsus ei lase mune välja viia. Tunnistus on maksev 15. maist kuni 15. augustini 3 päeva ja muul ajal 7 päeva jooksul, arvates tunnistuse väljaandmise päevast. Tunnistuse väljaandmisel teeb kontrolör vastava märkuse eksportöri poolt temale esitatud väljaveoks lubatud munade spetsifikatsioonile.

§ 11. Kui eksportör ei täida kanamunade väljaveo kontrolli seaduse ja käesoleva määruse nõudmisi, on kontrolöridel õigus loobuda tema juures munade järelevaatusest kuni puuduste kõrvaldamiseni.

Juhtumisel, kui eksportöri poolt ette tuleb sihilikke kõrvalekaldumisi kanamunade väljaveo kontrolli seaduse ja käesoleva määruse nõuetest, teatab kontrolör sellest kohe põllumajanduse osakonnale eksportöri vastutusele võtmiseks kanamunade väljaveo kontrolli seaduse § 13 alusel, ning peab saadetised kinni.

Märkus. Kontrolöride poolt kinni peetud munad jäetakse käesoleva määruse § 6 ette nähtud lukustatud ruumi ning eksportör on kohustatud neid hoidma kuni § 12 ette nähtud komisjoni otsuseni.

§ 12. Kui eksportör ei lepi kontrolöride otsusega, on tal õigus otsekohe sellest kontrolöridele allkirja vastu teatada ning hiljemalt 2 päeva jooksul peale otsuse teadasaamist kirjalikku protesti põllumajanduse osakonnale esitada. Protesti korral plombeerib kontrolör tema poolt väljaveoks kõlbmatuks tunnistatud munade kastid kinni ja märgib neid märgiga „kinnipeetud“. Protesti läbivaatamiseks moodustab põllumajanduse osakond komisjoni, kes avab kontrolöri poolt väljaveoks kõlbmatuks tunnistatud ja kinniplombeeritud munade kastid kontrolöri juuresolekul ning teeb munade kohta lõpuliku otsuse.

III. Väljaveetavate munade liigitused, märkimine ja pakkimine.

§ 13. Väljaveetavad kanamunad jagatakse hoidmise viisi järgi 3 rühma: I rühm — värsked munad, II rühm — külmhoones hoitud munad ja III rühm — konserveeritud munad.

§ 14. Kanamune lubatakse välja vedada allpooltoodud nimetuste all, kui nad vastavad nõudmistele, mis nende nimetuste kohta üles seatud:

I rühm — värsked munad.

Extra valik — munakollane läbipaistev või nõrgalt nähtav, seisab muna keskel, munavalge läbipaistev ja täitsa kindel, õhuruum mitte üle 3 mm sügav, koor selge ja terve või nõrgalt täpitud ja täiesti puhas.

Prima valik — munakollane selgelt näha, liigub vabalt, mitte koore küljes kinni, munavalge läbipaistev ja kaunis kindel, koor harilikult täpitud, õhuruum mitte üle 8 mm sügav.

II rühm — külmhoones hoitud munad.

Nõudmine seesama, mis värskete munade prima valikul.

III rühm — konserveeritud munad.

Nõudmine seesama, mis värskete munade prima valikul.

§ 15. Mune sorteeritakse kaalu järgi 5 liiki ning järgmiselt:

Liigi number	120 tk. kaal		Üksiku muna kaal grammides
	inglise naeltes	kilogrammides	
I	15	6,80	53—57
II	15½	7,06	57—59
III	16	7,26	59—62
IV	17	7,71	62—66
V	18	8,16	66 ja üle

Märkus. Üksikus kaalu liigis võib muna kõige rohkem 3 grammi üle või alla ette nähtud normi kaaluda.

§ 16. Välja vedada ei lubata mune, mis määrdinud, katkised, palju kuivanud (õhuruum rohkem 8 mm sügav), pestud veega või mõne muu puhastamise ainega, läbipaistmatud, tuhmid, ning mille kollane puutub koorega kokku või mille sees tumedad täpid.

§ 17. Värskeid väljaveetavaid mune märgitatakse eksportöri või sorteerimispunkti poolt vastavalt liigile templitega, mille mõõdud ja kujud on järgmised: värskete munade juures on templikujuks ovaal läbimõõtudega 14 ja 8 mm, templis sõna „Estonia", tähtede kõrgus 3 mm ja templi värv punane; külmetusmajas hoitud munade juures on templi kujuks ring, mille diameeter 12,7, ringis sõnad „Goldstored, Estonia", tähtede kõrgus 2 mm, templi värv roheline; konserveeritud munade juures on templi kuju, mõõdud ja värv samasugused, nagu külmetusmajas hoitud munadelgi, ringis sõnad „preserved".

Templi kujud on järgmised:

Sisseveetavad munad peavad märgitud olema päritolu maa nimega.

§ 18. Väljaveetavad munad pakitakse sellekohastesse puhtadesse kastidesse, iga rühma valiku ja liigi munad eraldi, sihtmaa nõudmiste kohaselt 1440, 720 või 360 muna kastis, sarnase pakkimisega, mis kuidagi ei vähenda ja ei riku munade väärtust. Pakkimismaterjaliks võib tarvitada puutakku või pappvõrestikku. Pakkimismaterjaliks tarvitatav puutakk peab olema seisnud vähemalt 6 kuud, olema täiesti kuiv ja valmistatud kuivast puust.

Pakitud kastid seotakse mõlematest otsadest traadiga ümber, kusjuures traat keeratakse ümber iga naela, millega kasti külje, põhja ja kaane lauad on löödud kasti otsade külge. Naelte vahe ei tohi olla rohkem kui 10 sm. Traadi otsad peavad olema ühendatud plommiga, mis kontrolöri poolt peale kontroleerimist kinni pigistatakse.

Kasti mõlemal otsal, mis väljastpoolt hööveldatud, peavad olema kas peale kleebitud, sissepõletatud, pressitud või selgelt ja puhtalt peale trükitud riikline kontrollmärk, kaal, eksportöri ärimärk ja sorteerimispunktide registreerimise ja spetsifikatsiooni numbrid.

Kontrollmärgid on: värsketel munadel (esimene rühm) musta, külmetusmajas hoitud munadel (teine rühm) punast ja konserveeritud munadel (kolmas rühm) kollast värvi. Ühtlasi tuleb kontrolörile esitada täieline spetsifikatsioon, vähemalt kahes eksemplaris, millest üks kaubaga ligisaatmiseks, teine kontrolörile asjaajamise juurde määratud.

Kontrollmärkide kujud on järgmised:

FRESH
ESTONIAN
EGGS

EXPORTED UNDER
GOVERNMENT CONTROL

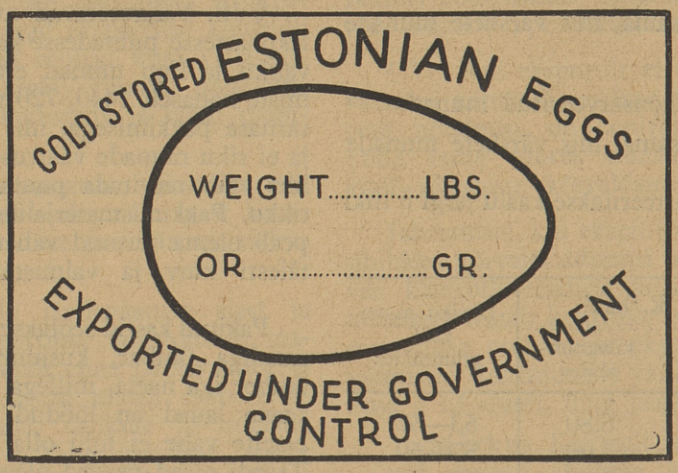

Märkus. Endisi kaste võib tarvitada kuni 1. juunini 1931.

IV. Kanamunade sorteerimispunktide ja sorteerijate registreerimine ja kontroll.

§ 19. Sorteerimispunktide omanikud, kes soovivad valmistada eksportkaupa, on kohustatud endid Põllutööministeeriumi põllumajanduse osakonnas registreerima.

Registreerimise otstarbeks peab sorteerimispunkti omanik esinema põllumajanduse osakonnale avaldusega, mis sisaldab: a) täieliku omaniku, isiku või ühingu nime; b) asukoha ja laduruumide täieliku aadressi; c) senise tegevuse kirjelduse linnukasvatuse ja munakaubanduse alal; d) eksportija nime, kellele valmiskaupa saatma hakkab; e) punktis ametisse võetud sorteerijate nimed.

§ 20. Sorteerimispunkt võib registreeritud saada kui tema vastab järgmistele nõuetele:

a) on ametisse palganud põllumajanduse osakonnas registreeritud sorteerijad;

b) omab munakaubandusele vastavad ruumid, muna kaalud, lampovoskoobi;

c) valmistab aprillis ja oktoobris vähemalt 10 kasti (à 360 muna) eksportkaupa nädalas; mais, juunis, juulis, augustis ja septembris vähemalt 20 kasti nädalas, kokku mitte vähem kui 240000 muna hooaja jooksul.

Märkus. Põllumajanduse osakonnal on õigus registreerida sorteerimispunkte, missugused munade kogumise normi välja ei anna, kui ta seda otstarbekohaseks peab.

§ 21. Munade sorteerijateks sorteerimispunktides ja eksportijate ladudes eksportkauba valmistamise juures võivad olla ainult põllumajanduse osakonnas registreeritud sorteerijad.

Sorteerijad peavad registreerimiseks põllumajanduse osakonnas sorteerimispunktide omanikkude kaudu endi kohta järgmisi teateid saatma: a) täielik nimi ja aadress; b) senise tegevuse kirjelduse kanamunade sorteerimise alal, millest selgub tema kvalifikatsioon munade sorteerimise alal; c) punkti omaniku ja asukoha nimed, kus sorteerija ametisse võetud.

§ 22. Avaldusi sorteerimispunktide ja sorteerijate registreerimiseks vaatab läbi 3-liikmeline komisjon, mis koosneb Põllutööministeeriumi, linnukasvatajate seltsi ja eksportijate esindajatest. Komisjoni ettepanekud kuuluvad põllumajanduse osakonna direktori kinnitamisele.

§ 23. Sorteerimispunktide ja sorteerijate registreerimine peab sündima hiljemalt 1. juuniks 1931. 1. juulist 1931 alates on lubatud välja vedada ainult kanamune, mis tulevad registreeritud sorteerimispunktidest.

V. Lõppmäärused.

§ 24. Põllumajanduse osakonnal on õigus käesoleva määruse teostamiseks juhtnööre välja anda.

§ 25. Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Riigi Teatajas 77 — 1927 avaldatud Kanamunade väljaveo kontrolli teostamise määrus.

17. märtsil 1931. Nr. 1328.

Põllutööminister A. Jürman.

Põllumajanduse osakonna direktor R. Allmann.

---

204. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et konventsioon minimaalsete sadamamaksude võtmise kohta merelaevadelt Eesti ja Läti sadamates, mis alla kirjutatud Riias 28. veebruaril 1931, astus jõusse, vastavalt oma lõppeeskirjadele, 1. aprillil 1931.

Tallinnas, 1. aprillil 1931.

Välisminister J. Tõnisson.

---

205. Tariifinõukogu otsus 31. märtsist 1931 posti-telegraafi tariifi nr. 85 muutmise ja täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 288 p. 1.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923) ja Posti-telegraafi-telefoni ja raadio seaduse § 7 (RT 24 — 1930).

I.

Posti-telegraafi tariif nr. 85 (RT 49 — 1930) muudetakse ja täiendatakse järgmiselt:

1) § 13. A. lõpul märkus 1 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

Märkus 1. Makstud vastusega postkaartide lisa-taks võetakse kummagi osa eest eraldi kummagi osa lähtekohas.

2) § 24. p. 6 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

	Sisemaalises ning Lätiga ja Leeduga vahetuses	Välismaalises vahetuses, välja arvatud Läti ja Leedu
	S.	S.
6) eri käskjalaga koju kättetoimetamise eest (virktelegrammid) võetakse iga telegrammi pealt, mis adresseeritud väljapoole sihtasutuse telegrammide maksuta laialikandmise piirkonda, peale hariliku telegrammimaksu, veel iga kilomeetri pealt	20	
alammäär	100 (Ainult Eesti sisemaalises vahehetuses)	Postivalitsuse eritariifi järgi (ka Lätisse ja Leedusse saatmisel)

Sama paragrahv täiendatakse p. 8 järgmises redaktsioonis:

8) Ilmateate üleandmise eest telefoni abonentidele ja kõnepunktidele, iga abonemendi pealt kuus	500	—

II.

Käesolev otsus on maksev 1. aprillist 1931.

Tariifinõukogu eesistuja, Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

---

206. Tariifinõukogu otsus 13., 17., 20. ja 23. märtsist 1931 sadamamaksude tariif nr. 92 maksmapanemise kohta.

(Protokoll nr. 284 p. 1, 285 p. 1, 286 p. 3 ja 287 p. 1.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923) ja Sadamamaksude seadus (RT 18 — 1931).

I osa.

Üldmäärused.

§ 1.

Maksustamise alus ja maksustamise alla kuuluvate sadamate nimestik.

Sadamamaksusid võetakse alamalloetletud Eesti mere- kui ka sisevete sadamates, sadamat kasutavailt laevadelt ja neile laaditavailt või neilt lossitavailt kaupadelt.

Sisevete sadamate all mõistetakse jõe- või järvesadamaid, mis laevasõidu suhtes on eraldatud merest.

Sadamamaksude alla kuuluvad alljärgnevad sadamad:

1. Tallinn — Vana, Uus ja Lennu.
2. Tallinn — Bekkeri tehaste.
3. Tallinn — Vene-Balti tehaste.
4. Tallinn — Peetri tehaste.
5. Pärnu.
6. Narva.
7. Narva-Jõesuu.
8. Paldiski.
9. Haapsalu.
10. Rohuküla.
11. Kuresaare — Roomasaare.
12. Kuresaare — Tori.

13. Kunda.
14. Loksa.
15. Virtsu.
16. Kuivaste.
17. Heltermaa.
18. Kärdla.
19. Mõntu.
20. Taaliku.
21. Triigi.
22. Hiiu-Suursadam.
23. Orjaku.
24. Tartu.
25. Mustvee.
26. Kulgu.
27. Võõbsu.

Märkus 1. Erasadamad on Tallinna — Bekkeri tehaste, Tallinna Vene-Balti tehaste, Tallinna — Peetri tehaste, Kunda, Tori ja Kärdla; osa Loksa sadamat ja osa Tartu sadamat.

Erasillad asuvad Narva, Pärnu ja Haapsalu sadamates.

Märkus 2. Loksal riigisadama piirkonnas asub riigi päralt olev kaitsemool, sadamasild ja elling. Loksa erasadama piirkonnas asub telliskivi tehaste päralt olev sadamasild ühes kaitsemooliga.

Märkus 3. Tartu riigisadama piirkonnaks loetakse Emajõe parempoolne kallas Soola tänavalt alates pärivoolu kuni Tartu sadama idapoolse piirini.

Märkus 4. Sadamad: Tallinn — Vana, Uus ja Lennu, Tallinn — Bekkeri tehaste, Tallinn — Vene-Balti tehaste ja Tallinn — Peetri tehaste, kuuluvad üldnimetuse alla „Tallinna sadam".

Sadamad: Narva ja Narva-Jõesuu kuuluvad üldnimetuse alla „Narva sadam".

Sadamad: Kuresaare-Roomasaare ja Kuresaare-Tori kuuluvad üldnimetuse alla „Kuresaare sadam".

§ 2.

Laevamaksud ja laeva mõiste.

Sadamaisse tulevailt ja neist väljaminevailt laevadelt võetakse järgmisi maksusid:

1) laevamaks;
2) lootsimaks;
3) tervishoiumaks;
4) jäälõhkujamaks.

Neid maksusid võetakse igalt netto-registertonnilt, laevadelt, mille bruttomaht on välissõidus 20 ja rohkem, rannasõidus 10 ja rohkem, ning sisevete sadamais 5 ja rohkem reg.-tonni.

Laevade nimetuse all mõistetakse vee peal ujuvaid abinõusid, nagu aurikuid, mootorlaevu, purjekaid, praamisid, paatisid ja muid ujuvaid abinõusid.

§ 3.

Kaubamaksud.

Laevadele laaditavailt või neilt lossitavailt kaupadelt võetakse kaubakäsutajalt:

1) kaubamaksu ja
2) jäälõhkujamaksu.

§ 4.

Eritoimingud.

Peale § 2 ette nähtud maksude, võetakse veel riigisadamais maksusid eritoimingute ja tarvete eest (nii kui laeva seisumaksu, tõstekraani kasutamine, värske vee tarvitamine, tuukri tööd, vedurlaeva kasutamine j.n.e.) käesoleva tariifi IV osas ette nähtud määral ja korras.

§ 5.

Maksude arvutamine.

Paragrahv 2 p.p. 1 ja 3 tähendatud maksude arvutamisel võetakse aluseks maksumäärad, mis laeva sissesõidu päeval on maksvusel; p.p. 2 ja 4 tähendatud maksud arvutatakse vastavalt laeva sissesõidu või väljasõidu päeval maksvusel olevate määrade järgi.

Maks kaupadelt arvutatakse nende määrade järgi, mis sel päeval maksvusel on, kui kaupade lossimine alustatakse või laadimine lõpetatakse, välja arvatud jäälõhkujamaks, mis ühiselt võetakse laevadelt võetava jäämaksuga.

§ 6.

Registertonnaaži arvutamine.

Paragrahv 2 tähendatud maksude arvutamisel võetakse arvesse, seaduslikkude laeva mõõtkirjade alusel, laeva netto-registertonnaaž (Laevade mõõtmise seadus RT 85/86 — 1924 ja Laevade mõõtmise määrus RT 144 — 1924).

Juhul, kui laeva netto-registertonnaaž ei ole mõõtkirjas ära tähendatud, või võõra laeva mõõtkiri ei ole vastastikku tunnustatud vastava konventsiooniga, või kui laev ei ole selle riigi päralt, kes konventsioonita Eesti mõõtkirja tunnustab ja oma laevu mõõdab samadel alustel kui Eestis, siis loetakse see sadamamaksude arvutamisel võrdseks: vedurlaevadel kahekümneviie (25%) protsendile, praamidel ja purjelaevadel seitsmekümneviie (75%) ja teistel laevadel viiekümne (50%) protsendile laeva bruttotonnaažist.

Mahutusmõõtudelt üleminekul raskusmõõtudele või ümberpöördult, loetakse 40 kantjalga võrdseks 1000 kg ja 1 registertonn võrdseks 100 Inglise kantjalale.

§ 7.

Arvutamise kord.

Maksude sissenõudmisel arvutatakse lõpusummad iga maksu kohta eraldi ümarguseks tehes ülespoole tervetes kümnetes sentides.

§ 8.

Maksude arvutamise kord, kui ühe üldnime all on rohkem kui üks sadam.

Kui üldnime all on rohkem kui üks iseseisev riigi- või erasadam, siis loetakse need maksude väljaarvamisel igaüks omaette sadamaks. Kui laev ühel ja samal reisil käib sees mitmes niisuguses sadamas, siis arvutatakse laevamaksu riigisadamas täiel määral ja igas erasadamas 17% §§ 14 või 15 ettenähtud maksumääradest.

Kaubamaksu arvutatakse igas sadamas täiel määral vastava osa laaditud või lossitud kaupade pealt; kõik teised maksud arvutatakse riigisadamas.

M ä r k u s 1. Tallinna riigisadamad: Vana, Uus ja Lennu, maksude arvutamisel loetakse üheks sadamaks.

M ä r k u s 2. Riigisadamais asuvaid erasildu ei loeta erasadamaiks ning laevadelt ja kaupadelt, mis tarvitavad neid sildu, võetakse riigi poolt kõik sadamamaksud, kusjuures erasilla omanikule eraldatakse vastav osa kaubamaksust Vabariigi Valitsuse poolt määratud jaotusalustel.

§ 9.

Sadamamaksudest vabastamine.

Paragrahv 2 ette nähtud maksudest, peale lootsimaksu, on vabastatud:

1) Eesti riigi ja omavalitsuste laevad, kui neid ei tarvitata äriliseks otstarbeks, nagu: sõja-, piirivalve-, hüdrograafia-, kaabelipanija-, tuletornilaevad, jäälõhkujad, traalerid, tolli- ja Punase Risti laevad, süvendamiskaravanid, ujuvkraanid, ujuvdokid ja muud ujuvabinõud.

Samuti vabastatakse maksudest välisriikide sõjalaevad ja vastastikusel kokkuleppel ka välismaa riigi ja omavalitsuste laevad ning ujuvabinõud, kui neid ei tarvitata äriliseks otstarbeks.

Tähendatud laevadele — välja arvatud sõjalaevad — kui ka ujuvabinõudele antakse maksudest vabastamise tunnistus veeteede valitsuse korraldusel;

2) oma- ja välismaa jahtklubides registreeritud jahtlaevad vastastikkuse alusel;
3) laevad, mis liiguvad ainult ühe ning sama sadama piirkonnas;
4) laevad, mis peale väljasõitu merele pöörduvad tagasi samasse sadamasse tormi, jää, udu või teistel vääramata jõu juhtudel, vahepeal teistes sadamais käimata. Seesugused vääramata jõu juhud tõendatakse vaidluste korral veeteede valitsuse poolt laevajuhi palvel väljaantavate tunnistustega;
5) laevad, mis lähevad merele proovima või reguleerima oma masinaid või muid oma laeva seadiseid ja tulevad tagasi sadamasse vahepeal teistes sadamais käimata, kusjuures sadamast äraolek ei või kesta üle 12 tunni;
6) laevad, mis tulevad sadamasse dokkimiseks või kapitaal-, avarii- või ülevaatusremonti (survey remont), kui nad ei vaheta reisijaid ega toimeta kaubalaadimise või lossimise operatsioone. Küsimuse, kas remont tuleb lugeda kapitaal-, avarii- või ülevaatusremondiks, otsustab veeteede valitsus laevajuhi palvel igal juhul eraldi;
7) laevad, mis tulevad sadamasse orderi saamiseks reisi jatkamisel, oma kütte-, toidumoona- või veetagavarade täiendamiseks ning ka laevad, mis tulevad sadamasse tormi, avarii või jää tõttu, laevapere täiendamiseks või haigete maale laskmiseks, tingimusel, et need laevad ei toimeta kauba laadimise ja lossimise operatsioone ega vahetaks reisijaid. Asjaolu, et laev on tulnud sadamasse tormi, avarii või jää tõttu, tõendatakse kahtluse korral veeteede valitsuse tunnistusega;
8) ekskursiooni- ja turistide laevad Majanduseministri ja Teedeministri kokkuleppel;
9) laevad, mis jäävad seisma väljaspool sadamat, reidil, kui nad ei lase maha ega võta peale reisijaid ega toimeta kauba laadimise ja lossimise operatsioone. Turistide maalkäimist reidilt ei loeta reisijate laevalt mahalaskmiseks ega pealevõtmiseks.

Provianteerimist ja laeva varustuse täiendamist ei loeta kauba lossimise ja laadimise operatsioonide hulka.

§ 10.

Lootsimaksust vabastamine.

Lootsimaksust on vabastatud, kui nad ei tarvita tegelikult lootse:
1) Eesti sadamate vahel Eesti lipu all sõitvad laevad, vaatamata mahule;
2) muud laevad, mille maht on alla 75 br.-reg.-tonni;
3) oma- ja välisriikide sõjalaevad ja nende abilaevad;
4) Eesti riigilaevad ning Eesti ja välisriikide jäälõhkujad, kui neid ei tarvitata äriliseks otstarbeks;
5) laevad, mis jäävad seisma väljaspool sadamat, reidil, väljaspool sunduslikku lootsi piirkonda;
6) oma- ja välismaa jahtklubides registreeritud jahtlaevad vastastikkuse alusel.

§ 11.

Jäälõhkujamaksust vabastamine.

Jäälõhkujamaksust on vabastatud Eesti laevad Eesti sadamate vahelistel sõitudel ja nendel veetavad kaubad, samuti ka § 28 loendatud kaubad kõigil laevadel.

§ 12.

Tervishoiumaks.

Tervishoiumaksu võetakse ainult neis sadamais, kus riik peab omal kulul sadamaarste.

§ 13.

Seisumaks.

Laevadelt, mis viibivad sadamas üle kahe kuu, välja arvatud § 9 p. 6 ette nähtud juhud ja päästelaevad, võetakse seisumaksu. Eesti riigilaevad ja ujuvabinõud, mida ei tarvitata äriliseks otstarbeks ning sadama vedurlaevad, mis võtavad osa sadama tuletõrje valvekorrast, ei kuulu selle maksu alla.

II osa.

Välisühendust pidavailt laevadelt ja nende laevadega välismaale või välismaalt veetavailt kaupadelt võetavad sadamamaksud.

1. peatükk.

Laevadelt võetavad maksud.

§ 14.

Laevamaks.

Laevamaksu, välja arvatud § 9 ette nähtud erandid, võetakse sadamasse tulevailt, kui ka sadamast väljaminevailt laevadelt, mõlemal juhul igalt netto-registertonnilt:

1) auru- ja mootorlaevadelt laaditult 32,5
2) purjelaevadelt mehaanilise liikumise energia allikata ja praamidelt laaditult . . . . . 28,—
3) auru- ja mootorlaevadelt tühjalt (ballastiga) . . . . . 19,—
4) purjelaevadelt, mehaanilise liikumise energia allikata tühjalt (ballastiga) . . . . . 17,—
5) auru- ja mootorlaevadelt osalise laadungiga . . . . . 22,—
6) purjelaevadelt mehaanilise liikumise energia allikata ja praamidelt osalise laadungiga . . . . . 19,—

Märkus. Osalise laadungiga laevaks tunnistatakse niisugune laev, millele sadamas laaditud või lossitud osa ei tõuse üle 20% laeva nettomahutusest, või mis võtab peale või laseb maha reisijaid mitte üle viiendiku reisijate üldarvust, mis laeval on lubatud vedada.

§ 15.

Laevade vabastamine laevamaksust osaliselt tähtajaliste reiside puhul.

Laevad, mis kalendriaasta jooksul Eesti sadamais on maksnud laevamaksu iga netto-registertonni kohta:

1) ligisõidus . . . . . Kr. 5,50
2) kaugesõidus . . . . . „ 2,75
3) okeanisõidus . . . . . „ 1,80

maksavad selle kalendriaasta lõpuni laevamaksu iga netto-registertonni mahutuse kohta, nii sisse- kui ka väljasõidul, igas Eesti sadamas:

a) auru- ja mootorlaevad laaditult . . . . . senti 13,5
b) purjelaevad mehaanilise liikumise energia allikata ja praamid laaditult . . . . . „ 11,0
c) auru- ja mootorlaevad tühjalt (ballastiga) . . . . . „ 7,5
d) purjelaevad ja praamid tühjalt (ballastiga) . . . . . „ 6,5
e) auru- ja mootorlaevad osalise laadungiga . . . . . „ 9,0
f) purjelaevad ja praamid, osalise kaubaga . . . . . „ 7,5

Reguläärset või perioodilist ühendust pidavad laevad, mis on maksnud laevamaksu käesoleva paragrahvi esimeses lõikes p.p. 1, 2 või 3 ette nähtud määral, vabastatakse edaspidi sellest maksust kuni kalendriaasta lõpuni.

Märkus 1. Regulääri või perioodilist ühendust pidavateks laevadeks loetakse laevad, millised kindla sõiduplaani järele peavad ühendust ühede ja nendesamade sadamate vahel.

Sõiduplaanid peavad kindlaks määratama vähemalt kolmeks (3) kuuks ja tolliametile teatavaks tehtama veeteede valitsuse kaudu. Sõiduplaanide maksvuse aja pikendamine, kui ka talvised sõiduplaanid võivad määratud olla lühema aja peale.

Märkus 2. Ligisõidu all mõistetakse navigatsiooni Baltimerel ja tema lahedes Beltides, Sundides ja Kattegatis, kuni Skagen-Lindesnessini ja Kieli kanali kaudu Emsi jõesuuni. Kaugesõidu all mõistetakse navigastiooni Euroopa vetes, samuti ka sõidud Vahe-, Marmora-, Musta- ja Asovi merel.

Märkus 3. Kui laev kaugesõidu reisil käib sees ligisõidu sadamas, loetakse see reis kaugesõiduks.

Märkus 4. 1931 a. esimese kolme kuu jooksul senise seaduse ja tariifide alusel makstud tonnaaži-, tuletorni-, Meremeeste kodu ja päästejaamademaksud arvatakse 1931 kalendriaasta laevamaksude arvele.

§ 16.

Regulääre ühendust pidava laeva vahetamine suurema või vähema laevaga.

Juhul, kui regulääresel laevaliinil alaline laev asetatakse suurema mahutusega laevaga, siis maksude arvutamisel viimaselt võetakse arvesse laevamaks, mis on makstud esimese laeva poolt kalendriaastal tehtud regulääre reiside pealt, selle tingimusega, et suurema laeva poolt iga reisi eest kuni laeva vabastamiseni laevamaksust, laeva tonnaaži muutmise tõttu tekkinud laevamaksu vahe juurde maksetakse. Kui alaline laev asetatakse vähema mahutusega laevaga, võetakse laevamaksu alalise laeva maksumäärade järgi.

§ 17.

Regulääre ühendust pidava laeva seeskäik sadamas väljaspool sõiduplaani.

Kui regulääre ühendust pidav laev kaupade lossimiseks või laadimiseks oma regulääre reisil käib sees niisuguses Eesti sadamas, mis sõiduplaanis pole ette nähtud, kuid selle juures sihtsadamasse jõudmisel ei hiline üle ühe öö-päeva sõiduplaanis ettenähtud ajast, ei kaota laev selle läbi regulääre reisi õigusi. Igakordsest sarnasest sõiduplaanist kõrvalekaldumisest peab laeva adressaat veeteede valitsuse kaudu ette teatama tolliametile.

§ 18.

Regulääre laeva hilinemine.

Kui regulääre reisisid tegija laev ei hiline Eesti sihtsadamasse sissesõidul üle 25% normaal sõiduajast, kui sõiduaeg alg- ja sihtsadama vahel on sõiduplaanis ette nähtud kuni 12 tundi, ja mitte üle 20% normaal sõiduajast, kui sõiduaeg alg- ja sihtsadama vahel sõiduplaanis on ette nähtud üle 12 tunni, ei kaota laev selle tagajärjel regulääre reisi õigusi. Väljasõit sadamast varem sõiduplaanis ette nähtud ajast pole lubatav.

Vääramata jõu juhud (jää, udu, tormid, avarii) laeva teekonnal võetakse arvesse eraldi ja laev ei kaota selle läbi sihtsadamasse hilinemisel regulääre reisisid tegija laeva eesõigusi.

Märkus. Normaal sõiduaeg loetakse lõppenuks selle päeva lõpul, millal peab laev sõiduplaani järgi sadamasse jõudma.

§ 19.

Laevade maksustamise kord mitmes sadamas sees käimise puhul.

Laevad, mis ühe ja sama reisi kestel käivad mitmes Eesti sadamas, maksavad laevamaksu välismaalt esimesse Eesti sadamasse sissesõidul ja viimasest Eesti sadamast välismaale väljasõidul, välissõidu tariifi järgi, kuna vahepealsetes sadamates ja esimesest sadamast väljasõidul, samuti ka viimasesse sadamasse sissesõidul maksud kodumaa sadamate vahel sõitvate laevade maksustamise tariifi järgi võetakse.

Tervishoiu-, jäälõhkuja- ja lootsimaksusid võetakse käesoleval juhul esimeses ja viimases Eesti sadamas välissõidu tariifi järgi.

§ 20.

Päästelaevadelt võetavad maksud.

Päästelaevad, mis on maksnud laevamaksu kalendriaasta jooksul kr. 3,65 igalt netto-registertonnilt ja viie reisi eest tervishoiumaksu, vabastatakse nende maksude edaspidisest maksmisest kõigis Eesti sadamais, kuni kalendriaasta lõpuni.

Kui päästelaevad toimetavad kaubanduslikke operatsioone, mis nende otsekoheste ülesannetega pole seotud, siis võetakse nendelt sadamamaksud üldises korras.

§ 21.

Laevamaksu alammäär.

Laevamaksu võetakse igakordsel laeva saabumisel sadamasse kui ka laeva väljumisel sadamast, mitte vähem kui kr. 3,65.

§ 22.

Lootsimaks.

Laeva lootsimise eest reidilt sadamasse ja tagasi, võetakse maksu 4,4 senti igalt netto-registertonnilt, kuid mitte vähem kui kr. 4,00 iga reisi kohta.

Lootsimaksu võetakse neis sadamais, kus lootsimine sunduslik.

Lootsimine käesolevas paragrahvis tähendatud tasu eest sünnib:

Tallinnas: a) reidilt Vanasse, Uude, Lennu või Peetri tehaste sadamasse ja tagasi reidile;
b) Telliskopli lahest Vene-Balti või Bekkeri tehaste sadamasse ja tagasi;

Narvas — lahest Jõesuhu ja tagasi, samuti ka lahest reidile ja tagasi;

Pärnus — lahest Pärnujõe suure sillani ja tagasi.

Kui laev jääb seisma väljaspool sadamat, reidil sunduslikus lootsimise piirkonnas lootsi välja kutsumata ja ei toimeta kauba laadimise ega lossimise operatsioone ning ei vaheta reisijaid, siis võetakse lootsimaks pooles suuruses, käesolevas paragrahvis ette nähtud maksumääradest.

§ 23.

Lootsimine sadama piirkonnas.

Laevade lootsimise eest sadama piirkonnas võetakse maksu:

1) Tallinna sadamas:
   a) Vana sadama või Uue sadama piirkonnas mehaanilise liikumise energiaga liikuvalt laevalt — senti 0,82 ja purjelaevalt senti 0,55 igalt netto-registertonnilt;
   b) Tallinna Vanast sadamast Uude, Lennu või Peetri tehaste sadamasse, või ümberpöördult, mehaanilise liikumise energiaga liikuvalt laevalt — senti 1,65 ja purjelaevalt — senti 1,1 igalt netto-registertonnilt;
   c) Tallinna Vanast või Uuest, Lennu või Peetri tehaste sadamast Bekkeri või Balti tehaste sadamasse, või ümberpöördult, mehaanilise liikumise energiaga liikuvalt laevalt senti 2,46 ja purjelaevalt — senti 1,65 igalt netto-registertonnilt; samasuguse tasu eest sünnib laeva ümberpaigutamine ka reidilt Vene, Balti või Bekkeri tehaste sadamasse, kui laeva sisselootsimisemaks Tallinna sadama järgi § 22 alusel juba makstud;
   d) Vene-Balti tehaste sadamast Bekkeri tehaste sadamasse, või ümberpöördult, võetakse see maks alajaotus „a“ tähendatud määral;
   e) kui lootsil laevast olenevatel põhjustel üle ühe tunni laevas oodata tuleb, kuni laev liikuma hakkab, siis maksab laev iga ülemineva tunni eest kr. 1,10 viivitusraha, missugune summa lootsi kviitungile ära tähendatakse;
2) Narva sadamas:
   a) Jõesuust linnani ja tagasi — senti 2,2 igalt netto-registertonnilt. Peale selle maksab laev lootsi tegeliku sõidukulu ja kr. 1,10 päevaraha;
   b) Jõesuus — senti 0,88 igalt netto-registertonnilt;
   c) Narva linna all võetakse lootsimaks alajaotus „b“ tähendatud määral, juurde arvates alajaotus „a“ tähendatud lootsi sõidukulud ja päevarahad;
   d) Jõesuust Rossoni jõge mööda piirini ja tagasi — sent 1 igalt netto-registertonnilt.
3) Pärnu sadamas võetakse see maks — senti 0,88 igalt netto-registertonnilt.

§ 24.

Pukseeritava laeva lootsimaks.

Lootsimaks laevade pukseerimisel arvutatakse pukseeritava laeva tonnaaži järgi; juhul kui vedurlaeva netto-tonnaaž on suurem kui pukseeritaval laeval, siis arvutatakse lootsimaks vedurlaeva netto-tonnaaži järgi.

§ 25.

Tervishoiumaksu võetakse: **Tervishoiumaks.**

laevalt kuni	300	netto-reg.-tonni	. . . . .	Kr. 4,90
„ „	301—1000	„ „	. . . . .	„ 8,25
„ „	1001—2000	„ „	. . . . .	„ 10,40
„ „	2001—4000	„ „	. . . . .	„ 11,50
„ üle	4000	„ „	. . . . .	„ 13,15

igakordse sadamas viibimise eest.

Sadamaarsti korraldusel tehtud desinfektsiooni puhul katab laev tegelikud desinfektsiooni kulud arsti poolt esitatud dokumendi järgi.

§ 26.

Jäälõhkujamaksu võetakse laevadelt, välja arvatud § 11 ette nähtud erandid: **Jäälõhkujamaks.**

Tallinna, Paldiski, Pärnu ja Narva-Jõesuu sadamais, ajajooksul 1. detsembrist kuni 1. maini igalt netto-registertonnilt senti 11.

2. peatükk.

Kaupadelt võetavad maksud.

§ 27.

Kaubamaksu võetakse kaubakäsutajalt laevadega välismaale või välismaalt veetavate kaupade pealt, vastavalt kaupade kaalule, mahule või tükile, välja arvatud §§ 28 ja 29 ette nähtud erandid: **Kaubamaks.**

1) kaubakaalu järgi iga 100 kg pealt:

a) Kolm (3) senti järgmiste ainete pealt:
Alabaster,
Fosvoriit,
Glaubersool,
Heinad härjapea, timuti,
Jää,
Jätised metalli, peale kulda ja hõbedat sisaldavate,
Kaunvili eraldi nimetamata,
Kartulid,
Kapsad,
Kaalikad,
Katuse laastud,
Katusekivid,
Kabjad,
Kaoliin,
Kalad värsked,
Kips põletatud,
Kivisüsi,
Kivisöe priketid,
Kivid väljatöötatud, peale kalliskivide ja marmori,
Kloorkaali,
Kliid,
Kriit,
Koks,
Kolofonium,
Kondid,
Kondijahu,
Liiv,
Lubi eraldi nimetamata,
Masuut,
Muda tervisvannide,
Muld tehniliseks vajaduseks, peale värvimulla,
Metalli muld,

Nafta toores,
Nafta jäänused,
Naerid,
Nöör vana,
Paberi jätised ja maklatuur,
Peedid,
Porgandid,
Puusüsi,
Puujahu,
Puust vill ja laastud,
Puumass lehtedes mehaaniliselt valmistatud,
Põlevkivi,
Põlevkivi produktid: bituumen, asfalt, õlid ja ehituskivid,
Põllurammu loomulik,
Põllurammu kunstlik,
Pigi,
Püriit ja selle jäänused,
Rattamääre (vankrimääre),
Raud vana,
Raua shlak,
Rogusk vana,
Savi igasugune, peale värvi savi,
Saepuru,
Saepuru briketid,
Sool keedu,
Sool kaltsiumi,
Sool Stasvurdi,
Sarv,
Sindlid,
Turvas,
Turba briketid,
Tuhk,
Tselluloos,
Telliskivid harilikud liiva,
Tsement,
Tsement ehituskivid,
Tõkat,
Tõrv, mineraal ja puu,
Valgendusmuld (pleekimise muld),
Vili: rukis, nisu, oder, kaer, tatrad,
Väävel,
Väävelpüriit,
Viisud vanad,
Veskikivid ja nende ehitusmaterjal,
Õled,

b) Kuus (6) senti:
Alumiinium sulfaat,
Džuut (jute),
Gudron,
Jahu eriti nimetamata,
Jahu kartuli,
Kanep,
Kanepi aseained, manilla, sisaal,
Kala ja liha jahu,
Kopra,
Korgipuu koor ja selle jäänused,
Linad,
Linnaksed,
Mais,

Malm,
Paber pakkimise, kirja, trüki,
Papp seina ja katuse,
Puu saadused poolväljatöötatud olekus,
Puuvill,
Seemned igasugused, välja arvatud eraldi nimetatud tera- ja kaunavili,
Silgud ja kilud tünnides ja plekk ämbrites,
Sooja oad, jahu ja jäänused,
Tangud,
Takud,
Tiku traat,
Torud savist põletatud,
Toolipõhjad ja seljatoed,
Vineer lehtedes,
Õlikoogid,

c) Üheksa (9) senti:
Asfalt,
Heeringad,
Kalakonservid eriti nimetamata,
Kloorlubi,
Käiakivid,
Määrde materjal ja õli,
Ooker,
Põllutöömasinad ja riistad,
Savist nõud,
Toidulubi,
Tsement (betoon) teosed,

d) Kaksteist (12) senti:
Ahjupotid klasuurimata,
Bensiin,
Jahu nisu,
Kaltsud,
Kalapüügiriistad, võrgud, noodad, rüsad (mõrrad),
Kummi toores,
Köied ja nöörid,
Liha,
Manna,
Nahad toored, kuivatatud, märjalt soolatud,
Petroleum,
Plekk, raud, teras,
Pöörangud raudtee ja nende side osad,
Raud,
Riis,
Roopad raudtee ja nende side osad,
Shamot kivid,
Sooda pesu,
Suhkur,
Suhkur toores,
Teras,
Traat, teras, raud,
Torud, raud, teras, malm, teiste metallidega katmata või kaetud, asfaldiga,
Tünnid igasugused,
Vagonetid,

e) Viisteist (15) senti: kõikide käesolevas paragrahvis p.p. a, b, c ja d nimetamata kaupade pealt.

M ä r k u s 1. Kaubamaksu arvutamisel kaal alla 50 kg ei võeta arvesse, aga 50 kg ja enam arvutatakse 100 kg eest.

Märkus 2. Tooresainete pealt aine loomulikul kujul, ei võeta kõrgemat kaubamaksu kui sellest toorest ainest valmistatud saaduste kaubamaks. Samuti ei pea olema teravilja jahvatamisest saadud kliide ja seemnete ümbertöötamisest saadud jätiste pealt võetav kaubamaks kõrgem, kui teravilja ja seemnete pealt, mille ümbertöötamisest saadud kliid või jätised.

2) Kaubamahu järgi võetakse kaubamaksu metsamaterjalide pealt:
   a) 12 senti iga ruumimeetri või 16,5 senti tihomeetri põletispuude, tahumata palkide ja pakkude (peale väärtuslikkude puu seltside), propside, teivaste, lattide (ümmarguste) ja kuni 2 meetri pikkade plangu- ja lauaotsade pealt;
   b) 25 senti iga tihomeetri või kr. 1,15 iga standarti saetud või tahutud haavapuu materjalide pealt;
   c) 33 senti iga tihomeetri või kr. 1,54 iga standarti saetud või tahutud männi-, kuuse-, lepa- ja pärna- (niine-) puu materjalide pealt;
   d) 41 senti iga tihomeetri või kr. 1,93 iga standarti saetud või tahutud kase-, saare-, vahtra-, jalaka-, Saksamaa saare-, õunapuu, ploomipuu, kirsipuu ja pirnipuu materjalide pealt;
   e) 51 senti iga tihomeetri või kr. 2,41 iga standarti ümbertöötatud või ümbertöötamata pukspuu (buchwood), mahagoni, India tamme, tamme ja tõrva männi (pitchpine) puu materjalide pealt.

Märkus 1. Kui sadamasse veetakse või sadamast välja veetakse puusorte, mis käesolevas paragrahvis p. 2 pole ette nähtud, siis arvatakse neid nende omaduste järgi vastavate gruppide alla.

Märkus 2. Üks load metsamaterjali sisaldab 1,42 tihomeetrit puumassi. Üks Hollandi tult metsamaterjali, ladvast jämedusega 11 Hollandi tolli (üks Inglise jalg) sisaldab 4,75 tihomeetrit puumassi.

Märkus 3. Ühe ruumimeetri kivide kaaluks loetakse:

Põlevkivil	885 kg
paekivil	1690 „
kaltsiidil	1500 „
põllukivil	2280 „
graniit, sieniit, marmor ja muud kivid suurtes tükkides	2700 „

3) Elusloomade, lindude ja metselajate pealt võetakse kaubamaksu iga pea pealt:
   a) suurte loomade pealt (hobused, härjad ja lehmad) senti 44
   b) väikeste loomade pealt (vasikad, lambad, kitsed, sead j.n.e.) . . . . . „ 15
   c) kodulindude pealt . . . . . „ 2
   d) kiskjate metsloomade pealt puurides . . . . . „ 75

§ 28.

Kaubamaksust vabastamine.

Kaubamaksu alla ei kuulu:
1) Kaubad, mille raskus ei ületa 100 kg ühe kaubadokumendi järgi, või ka mitme kaubadokumendi järgi, kui adressaat on ühine;
2) postisaadetised ja reisijatel kaasas olev pagas;
3) ballast, küte punkrites või tankides, toidumoon ja jää laevapere ja reisijate tarvis ning laeva enese tarbed ja remondimaterjal;
4) spetsiaal-sõjavarustus, kivisüsi ja muud kütteained, mida veetakse Vabariigi kaitseväe või veeteede valitsuse tarveteks, samuti veeteede valitsuse ehitusmaterjalid;
5) kaubad, mis toodud sadamasse ja viiakse edasi samal laeval, või laaditakse ümber ühelt laevalt teisele, kaldale välja laadimata;

6) kaubad, mis toodud sadamasse jääd mööda, kui jääolude tõttu laev ei pääse sadamasse ja ei kasuta sadamasilda kaupade transporteerimiseks;
7) kaubad, mis sellekohaste seaduste kohaselt tulevad hävitada või tagasi välja vedada;
8) kaubad, mis järelevaatusel on leitud vigastuse või rikkimineku tagajärjel tarvitamiseks kõlbmatud, nii tervena kui materjali näol;
9) kaubad, mis on hävinenud või oma väärtuse täielikult kaotanud enne lõpuliku tolli järelevaatuse akti koostamist;
10) metsik kivi, s.o. igasugused lihtsat sorti kivid, nagu põllukivi, raudkivi, paekivi, kaltsiit (lubipagu) kipsikivi — nende toores väljatöötamata olekus.

§ 29.

Transiit- ja avariikaupade pealt võetav kaubamaks.

Transiitkaupade pealt, mis sadamate kaudu peatamatult sihtkohta lähevad, s.o. mis otse vagunist laeva või laevast vagunisse laaditakse, võetakse § 27 tähendatud kaubamaksu 20% suuruses. Transiitkaupade pealt, mis sadamates peatuvad ja ladudesse mahutatakse kust neid vagunitesse või laeva laaditakse, võetakse § 27 tähendatud maksu 30% suuruses.

30% kaubamaksu alla kuuluvad ka need kaubad, mis hädakorral sadamasse tulnud, laevast ajutiselt lossitakse, kui ka kaubad, mis ühelt laevalt teisele laevale laaditakse, seal juures sadamasilda kasutades.

§ 30.

Jäälõhkujamaks kaupadelt.

Jäälõhkujamaksu võetakse 1. detsembrist kuni 1. maini laevadega sadamasse veetavailt või sadamast väljaveetavailt kaupadelt, kauba kaalu, kauba mahu või arvu pealt § 27 ette nähtud järjekorda aluseks võttes, välja arvatud § 11 ette nähtud erandid:

1) kauba kaalu järgi iga 100 kg pealt:

p. 1.	grupp	a	alla	kuuluvatelt	kaupadelt	. . . .	senti 1,1
„ „	„	b	„	„	„	. . . .	„ 2,7
„ „	„	c	„	„	„	. . . .	„ 3
„ „	„	d	„	„	„	. . . .	„ 3,5
„ „	„	e	„	„	„	. . . .	„ 4

2) kauba mahu järgi:

p. 2.	grupp	a	järgi	senti	4,4	ruumimeetrilt			
„ „	„	b	„	„	11,6	tihom. ehk s.	55	standart	
„ „	„	c	„	„	15,3	„ „ „	73	„	
„ „	„	d	„	„	19	„ „ „	91	„	
„ „	„	e	„	„	24	„ „ „	113	„	

3) kauba arvu järgi: elusloomade, lindude ja metselajate pealt, iga pea pealt:

p. 3.	grupp	a	järgi	. . .	senti 13
„ „	„	b	„	. . .	„ 3
„ „	„	c	„	. . .	„ 0,3
„ „	„	d	„	. . .	„ 20

III osa.

Eesti mere- ja sisevete sadamate vahet sõitvailt laevadelt ja nendel veetavailt kaupadelt võetavad sadamamaksud.

1. peatükk.

Laevadelt võetavad maksud ja sadamate liigitus.

§ 31.

Eesti mere- ja sisevete sadamate vahet sõitvailt laevadelt võetakse käesolevas tariifis § 2 p.p. 1, 2 ja 3 tähendatud sadamamaksud, esimeses osas ettenähtud korras.

§ 32.

Sadamate jaotus. Ranna- ja sisesõidul jaotatakse Eesti sadamad laeva- ja kaubamaksu võtmiseks kolme liiki:

I liigi sadamad:

1) Tallinna Vana ja Uus sadam,
2) Tallinna Bekkeri tehaste sadam,
3) Tallinna Vene-Balti tehaste sadam,
4) Tallinna Peetri tehaste sadam,
5) Pärnu sadam.

II liigi sadamad:

1) Tallinna Lennu,
2) Narva,
3) Narva-Jõesuu,
4) Paldiski,
5) Loksa,
6) Haapsalu,
7) Rohuküla,
8) Heltermaa,
9) Kärdla,
10) Virtsu,
11) Kuivaste,
12) Kuresaare (Roomasaare),
13) Tartu,
14) Mustvee.

III liigi sadamad:

1) Mõntu,
2) Taaliku,
3) Triigi,
4) Kunda,
5) Orjaku,
6) Kulgu,
7) Võõbsu,
8) Kuresaare-Tori,
9) Hiiu Suursadam.

§ 33.

Laevamaks. Laevamaksu laevadelt, nii laeva sadamasse saabumisel, kui ka sadamast väljumisel, võetakse igalt netto-registertonnilt:

1) Auru- ja mootorlaevadelt:

I liigi sadamas:
laaditult . . . . . senti 15,5
tühjalt . . . . . „ 9,5
osalise kaubaga . . . „ 11

II liigi sadamas:
laaditult . . . . . senti 14,5
tühjalt . . . . . „ 8,5
osalise kaubaga . . . „ 10

III liigi sadamas:
laaditult . . . . . senti 12,5
tühjalt . . . . . „ 7,5
osalise kaubaga . . . „ 9

2) Purjelaevadelt mehaanilise liikumise energia allikata ja praamidelt:

I liigi sadamas:
laaditult . . . . . senti 11
tühjalt . . . . . „ 7
osalise kaubaga . . . „ 8

II liigi sadamas:
laaditult . . . . . senti 10
tühjalt . . . . . „ 6,5
osalise kaubaga . . . „ 7
III liigi sadamas:
laaditult . . . . . senti 9
tühjalt . . . . . „ 5,5
osalise kaubaga . . . „ 6,5

§ 34.

Alandatud laevamaks.

Laevad, mis kalendriaasta jooksul on maksnud laevamaksu igalt netto-registertonnilt:

1) Auru- ja mootorlaevad meresadamais . . . . . Kr. 2,50
„ „ „ sisevete sadamais . . . . . „ 2,25
2) Purjelaevad ja praamid mehaanilise liikumise energia allikata . . . . meresadamais . . . . . Kr. 1,80
„ „ . . . . sisevete sadamais . . . . . „ 1,60
maksavad kalendriaasta lõpuni laevamaksu igas sadamas, nii laeva sisse- kui ka väljasõidul:

a) auru- ja mootorlaevad laaditult:
I liigi sadamas senti 5
II „ „ „ 4
III „ „ „ 2,5
b) purjelaevad ja praamid laaditult:
I liigi sadamas senti 4
II „ „ „ 3
III „ „ „ 2
c) auru- ja mootorlaevad osalise kaubaga:
I liigi sadamas senti 4
II „ „ „ 3
III „ „ „ 2
d) purjelaevad ja praamid osalise kaubaga:
I liigi sadamas senti 3
II „ „ „ 2,5
III „ „ „ 1,5
e) auru- ja mootorlaevad tühjalt:
I liigi sadamas senti 3,5
II „ „ „ 2,5
III „ „ „ 1,5
f) purjelaevad ja praamid tühjalt:
I liigi sadamas senti 2,5
II „ „ „ 2
III „ „ „ 1,5
igalt netto-registertonnilt.

Märkus. Osalise kaubaga laevade kohta käsitatakse § 14 all olevat märkust.

§ 35.

Laevamaksu alammäär.

Laevamaksu alammäärad on laeva igakordse sadamas viibimise eest:
I liigi sadamas Kr. 2,00
II „ „ „ 1,00
III „ „ „ 1,00

§ 36.

Regulääri ühendust pidavad laevad.

Kui reguläärühendust pidav laev oma sõiduplaanis ettenähtud järjekorralisel tuurreisil on maksnud laevamaksu iga netto-registertonni kohta kalendriaasta jooksul, kasutades:

üht I liigi sadamat — Kr. 2,50
või „ II „ „ — „ 2,25
või „ III „ „ — „ 2,05

ja kui peale selle kasutab veel teist või rohkem sadamaid, arvatakse juurde iga järgmise I liigi sadama kohta 80 senti, II liigi sadama kohta 60 senti ja III liigi sadama kohta 40 senti, siis on laev vabastatud laevamaksust kõigis sõiduplaanis ettenähtud sadamates, kuni sama kalendriaasta lõpuni.

Märkus 1. Reguläärühendust pidavaks laevaks loetakse niisugune laev, mis sõidab Teedeministeeriumi poolt kinnitatud ja üldiseks tarvitamiseks teatavaks tehtud sõiduplaani järgi ja selles sõiduplaanis tähendatud sadamate vahel. Sõiduplaanid peavad kindlaks määratama vähemalt 15. maist kuni 15. septembrini. Sõiduplaanist kõrvalekaldumised on lubatud avarii, jääolude, tormide, udu ja muudel vääramatu jõu juhtudel.

Märkus 2. Reguläärühendust pidava laeva vahetamise puhul suurema või vähema netto-registerton. laevaga reguläärreiside jatkamiseks, laevamaksu väljaarvamisel käsitatakse § 16.

Märkus 3. Tartus Emajõel ärilisel otstarbel lõbureisijaid vedavatelt mootorpaatidelt võetakse laevamaksu käesoleva paragrahvi maksumäärade alusel.

Märkus 4. 1931 a. esimese kolme kuu jooksul makstud laevamaksud arvatakse 1931 kalendriaasta laevamaksude arvele § 15 märkus 3 ette nähtud korras.

§ 37.

Laevade üleminek välissõidust rannasõitu või ümberpöördult.

Laevadelt, üleminekul välissõidust rannasõitu või ümberpöördult, arvutatakse sadamamaksud § 19 ette nähtud korras.

§ 38.

Lootsimaks.

Rannasõidul laeva lootsimise eest riigi lootsi poolt reidilt sadamasse ja tagasi, võetakse maksu neli (4) senti igalt netto-registertonnilt, kuid mitte vähem kui 4 krooni iga reisi kohta § 22 ette nähtud sadamates.

§ 39.

Laevade lootsimine sadama piirkonnas.

Laevade lootsimise eest sadama piirkonnas võetakse maksu:

1) Tallinna sadamas:

a) Vana, Uue, Lennu või Peetri tehaste sadama piirkonnas mehaanilise liikumise energiaga liikuvailt laevadelt senti 0,75; purjelaevadelt ja praamidelt senti 0,50 igalt netto-registertonnilt;

b) Tallinna Vanast sadamast Uude, Lennu või Peetri tehaste sadamasse või ümberpöördult mehaanilise liikumise energiaga liikuvatelt laevadelt senti 1,50; purjelaevadelt ja praamidelt senti 1, igalt netto-registertonnilt;

c) Tallinna Vanast, Uuest, Lennu või Peetri tehaste sadamaist Bekkeri või Vene-Balti tehaste sadamasse või ümberpöördult, mehaanilise liikumise energiaga liikuvailt laevadelt senti 2,25; purjelaevadelt ja praamidelt senti 1,50 igalt netto-registertonnilt; samasuguse tasu eest sünnib ümberpaigutamine ka reidilt Vene-Balti või Bekkeri tehaste sadamasse, kui laeva sisselootsimise maks Tallinna sadama järele juba makstud on;

d) Vene-Balti tehaste sadamast Bekkeri tehaste sadamasse, või ümberpöördult, võetakse see maks alajaotus „a“ tähendatud määral;

e) kui lootsil laevast olenevatel põhjustel üle ühe tunni laevas oodata tuleb, kuni laev liikuma hakkab, siis maksab laev iga ülemineva tunni eest 1 (üks) kroon viivitusraha, missugune summa lootsikviitungis ära tähendatakse.

2) Narva sadamas:
a) Jõesuust linnani ja tagasi 2 (kaks) senti igalt netto-registertonnilt. Peale selle maksab laev lootsile tegeliku sõidukulu ja 1 (üks) kroon päevaraha;
b) Jõesuus võetakse lootsimaksu 0,80 senti igalt netto-registertonnilt;
c) Narva linna sadamas võetakse lootsimaks alajaotus „b" tähendatud määral, juurde arvates alajaotus „a" tähendatud lootsi sõidukulu ja päevaraha;
d) Jõesuust Rossoni jõge mööda piirini ja tagasi 1 (üks) sent igalt netto-registertonnilt.
3) Pärnu sadamas võetakse see maks senti 0,80 igalt netto-registertonnilt.

§ 40.

Lootsimaks laevade pukseerimisel.

Lootsimaks laevade pukseerimisel arvutatakse § 24 ette nähtud korras.

§ 41.

Tervishoiumaks.

Tervishoiumaksu võetakse:
a) kõigilt rannasõidu laevadelt kuni 50 netto-registertonni suuruseni kr. 1,50 ja
b) laevadelt üle 50 netto-registertonni kr. 2,50 igakordse sadamas viibimise eest.

Sadamaarsti korraldusel tehtud desinfektsiooni puhul katab laev tegelikud desinfektsioonikulud arsti poolt esitatud dokumendi järgi.

§ 42.

Päästelaevadelt võetav maks.

Päästelaevad, mis on maksnud laevamaksu kalendriaasta jooksul kr. 1,75 igalt netto-registertonnilt ja viie reisi eest tervishoiumaksu, vabastatakse nende maksude edaspidisest maksmisest kõigis Eesti sadamais kuni kalendriaasta lõpuni. Kui päästelaevad toimetavad kaubanduslikke operatsioone, mis nende otsekoheste ülesannetega pole seotud, siis võetakse nendelt sadamamaksud üldises korras.

2. peatükk.

Kaupadelt võetavad maksud.

§ 43.

Kaubamaks.

Kaubamaksu võetakse ranna- ja sisesõidul, laevadega sadamasse kui ka sadamast väljaveetavailt kaupadelt, kauba kaalu, kauba mahu või arvu pealt:

1) kauba kaalu järgi iga 100 kg pealt:

a)	I	liigi	sadamais	senti 2,50
	II	„	„	„ 1,90
	III	„	„	„ 1,25
b)	I	liigi	sadamais	senti 5,00
	II	„	„	„ 3,75
	III	„	„	„ 2,50
c)	I	liigi	sadamais	senti 7,50
	II	„	„	„ 5,00
	III	„	„	„ 3,75
d)	I	liigi	sadamais	senti 10,00
	II	„	„	„ 7,50
	III	„	„	„ 5,00
e)	I	liigi	sadamais	senti 12,50
	II	„	„	„ 10,00
	III	„	„	„ 7,50

Grupp „a“ alla kuuluvad kaubad:

Aamid,
Alabaster,
Ammoniaak sool,
Ankrud,
Ankruketid,
Antratsiit,
Asfalt (põlevkivi saadus),
Bituumen,
Glaubersool,
Graniit väljatöötatud,
Haod (kütteaine),
Heinad,
Jahu teraviljast eraldi nimetamata,
Jätised eraldi nimetamata,
Kaalikad,
Kaalisool,
Kaalimagneesium,
Kabjad,
Kaerad,
Kainiit,
Kalad igasugused puust tünnides, kottides, kastides või korvides,
Kalajahu,
Kaltsisool,
Kaltsiumfosfaat,
Kaoliin,
Kapsad,
Kartulid,
Kastid puust ja muu puust taara,
Katusekivid,
Kaunavili,
Kivid peale marmori ja metsikukivi,
Kivisüsi,
Kiviõli (põlevkivi saadus),
Kips põletatud, jahvatatud,
Kliid,
Kloorkaali,
Kondid,
Kondijahu,
Koks (kivisöeturba),
Kriit igasugune,
Köis vana,
Käia kivid,
Laastud (puu),
Leib,
Liiv,
Lubi, igasugune,
Luuad,
Mais,
Malm, vana ja uus,
Masuut,
Muld igasugune, peale värvimulla,
Määrde õlid,
Nafta ja nafta jätised,
Nairid,
Nisu,
Odrad,
Paberijäänused,
Petroleum,

Pigi (põlevkivi saadus),
Piim,
Puumass,
Puujahu (saepuru),
Puusüsi,
Põlevkivi,
Põlevkivi saadused (õlid, asfalt ja ehituskivid),
Põllurammu,
Põhud,
Raud vana,
Raua laastud ja jätised,
Raua muld,
Rukkid,
Sarved,
Salpeeter Tšiili või Norra,
Saepuru,
Savi peale värvi savi,
Seemnete ümbertöötamisest saadud jätised,
Seemned,
Silikaatkivid,
Sindlid,
Slakk metalli,
Stassfurdi sool,
Söehapulubi,
Sõrad,
Söed,
Sool keedu ja vanni,
Sool kivi,
Superfosfaat,
Tangud, igasugused,
Telliskivid harilikud,
Teravili eraldi nimetamata ja selle jäänused,
Traat vana rauast, terasest,
Tindikala,
Tsement,
Tsemendist ehituskivid,
Tselluloos,
Tuhk,
Turvas,
Tõrv igasugune,
Tökat,
Tündrid ja tünnid puust,
Tünnilauad ja -põhjad,
Vankrimääre,
Veskikivid ja materjal nende valmistamiseks,
Viisud vanad,
Vili põllu-, aia-, juur- eraldi nimetamata,
Vosvorhapelubi,
Vosvoriit,
Väetisained igasugused,
Väävel,
Õled,
Õlikoogid,
Õlikoogi jahu.

Grupp „b“ alla kuuluvad:
Adrad,
Aerud,
Betoon (tsement) teosed eraldi nimetamata,
Bensiin,

Džuut (jute) igasugused,
Gaasi pudelid,
Gudron,
Fenolaat,
Kartulijahu (tärklis),
Kaltsud,
Kanep igasugune,
Katusepapp,
Kloorlubi,
Kodulinnud elusad,
Kotid igasugused,
Kruubid,
Liiprid rauast, puust,
Lina igasugune,
Linnaksed,
Lokomobiilid,
Loomad elusad,
Majad puust, lahtivõetud,
Marmor,
Malmist teosed,
Masinad auru,
Manna,
Matid krohvimise,
Naelad,
Nisujahu,
Nõud sauest,
Paber pakkimise-, kirjutuse-, ajalehe-,
Papp seina-, katuse-,
Pilliroog,
Põllutöömasinad igasugused ja nende osad,
Põranda kivid,
Pöörangud (raudtee) ja nende osad,
Puust saadused pool väljatöötatud kujul,
Raud uus, igasugune,
Rauast teosed teiste ainetega katmata,
Raudteeroopad ja nende osad,
Reservuaarid (rauast, malmist),
Seemned eraldi nimetamata,
Takud,
Talad rauast,
Teras uus, igasugune,
Torud raud, teras, malm, sauest, betoon,
Tsement-teosed eraldi nimetamata,
Vaadid (rauast, terasest),
Vineer igasugune,
Vitsad (nõude) puust, rauast.

Grupp „c“ alla kuuluvad kaubad:
Ahjud,
Ahjupotid (klasuurimata),
Asfalt (välismaa),
Heeringad,
Korgi puu,
Liha,
Marmor,
Mootorid ja nende osad,
Munad,
Ooker,
Paadid,
Plekk (raud, teras),

Riis,
Suhkur,
Shamotkivid,
Traat (teras, raud),
Või piima- ja taime-.

Grupp „d“ alla kuuluvad kaubad:

Juust,
Kalapüügiriistad, võrgud, noodad, rüsad, mõrrad,
Karastavad joogid,
Köis,
Kummi toores,
Klaas (akna),
Klaasnõud,
Konservid (liha-, kala-, aiavilja-),
Marjad,
Majakraam, pruugitud,
Nahad toored,
Nöör,
Piiritus puu ja denatureeritud,
Puuvili,
Seebikivi,
Seep,
Sooda pesu,
Vill, puu ja lamba,
Värnits.

Grupp „e“ alla kuuluvad kõik kaubad, mis gruppides a, b, c ja d ei ole nimetatud.

2) Kauba mahu järgi metsamaterjalidelt:

a) põletispuude, igasuguste tahumata palkide või pakkude väljatöötamata olekus, peale väärtuslikkude puuseltside (buchwoodi), punasepuu, tiiki, tamme, saare ja Ameerika männi (pitchpine), propside, teivaste, lattide (ümargused) ja alla kahe meetri pikkade plangu- ja lauaotsade pealt:

I	liigi	sadamas	senti	10	ruumimeetrilt	või	senti	14	tihomeetr.
II	„	„	„	7,5	„	„	„	10,5	„
III	„	„	„	5	„	„	„	7	„

b) saetud või tahutud haavapuu materjalidelt:

I	liigi	sadamas	senti	21	tihomeetrilt	või	krooni	1.—	standart
II	„	„	„	16	„	„	„	0,75	„
III	„	„	„	10,6	„	„	„	0,50	„

c) saetud või tahutud männa-, kuuse-, lepa- ja pärnapuu materjalidelt:

I	liigi	sadamas	senti	28,5	tihomeetrilt	või	krooni	1,35	standart
II	„	„	„	21	„	„	„	1.—	„
III	„	„	„	14	„	„	„	0,65	„

d) saetud või tahutud kase-, saare-, vahtra-, jalaka-, Saksamaa saare-, õuna-, ploomi-, kirsi- ja pirnipuu materjalidelt:

I	liigi	sadamas	senti	35,5	tihomeetrilt	või	krooni	1,65	standart
II	„	„	„	26,5	„	„	„	1,25	„
III	„	„	„	18	„	„	„	0,85	„

e) ümbertöötatud või ümbertöötamata buchwoodi, punasepuu, tiiki, tamme ja Ameerika männi (pitchpine) materjalidelt:

I	liigi	sadamas	senti	44	tihomeetrilt	või	krooni	2,06	standart
II	„	„	„	33	„	„	„	1,56	„
III	„	„	„	22	„	„	„	1,03	„

3) Elusloomadelt iga pea pealt:

a) hobustelt ja sälgudelt:

I	liigi	sadamas	hobustelt senti	25,	sälgudelt senti	15
II	„	„	„ „	20	„ „	10
III	„	„	„ „	15	„ „	10

b) metsloomadelt puuris iga pea pealt:

I	liigi	sadamas	senti 40
II	„	„	„ 35
III	„	„	„ 30

Märkus. Käesoleva paragrahvi täienduseks käsitatakse käesoleva tariifi § 27 p. 1 all olevaid märkusi 1 ja 2; sama paragrahvi p. 2 all olevaid märkusi 1, 2 ja 3; §§ 28 ja 29.

IV osa.

Riigisadamates eritoimingute ja tarvete eest võetavad maksud.

§ 44.

Seisumaks.

Kui laev üle kahe kuu sadamas viibib, siis võetakse seisumaksu igalt purjelaevalt ja praamilt mahutusega kuni 50 netto-registertonni — 10 krooni iga seisuperioodi eest ja igalt purjepaadilt, kui ka mootorpaadilt, milliseid ainult kalapüügiks kasutatakse, võetakse seisumaksu 5 krooni kalendriaasta eest.

Suuremad kui 50 netto-registertonni laevad maksavad igalt registertonnilt, mis üle 50 tonni on — 10 senti.

Mehaanilise liikumise energia allikaga liikuvatelt laevadelt võetakse see tasu 50% kõrgendusega.

Märkus 1. Purjelaevu ja praame, millistel on mehaaniline edasiviija, ei loeta seisumaksu võtmisel masinajõuga liikuvateks laevadeks.

Märkus 2. Laeva valve ja korrashoidmine seisu ajal on laevaomaniku kulul.

Märkus 3. Seisumaksu alla ei kuulu laevad, mis seisavad dokis, või kapitaal-, avarii- või survey remondis, ja päästelaevad, riigilaevad ning ujuvad abinõud, mida ei tarvitata äriliseks otstarbeks.

§ 45.

Tõstekraani maks.

Tõstekraani kasutamise eest võetakse välissõidul 3 krooni tunnis; rannasõidul krooni 2,80 tunnis; ületunnitöö eest välissõidul krooni 3,75 ja rannasõidul krooni 3,60 tunnis. Aeg alla veerandtunni arvesse ei võeta; veerandtund ja aeg üle veerandtunni loetakse terveks tunniks.

Märkus. Ületundideks loetakse tööaeg peale sadama töödeks määratud hariliku tööaja.

§ 46.

Tasu värske vee eest.

Värske vee tarvitamise eest võetakse laevadelt tasu:

1) 1. maist kuni 30. novembrini:
   a) iga tonni värske vee eest, mis silla kraanist võetakse — 50 senti;
   b) iga tonni värske vee eest, mis veepraamist või veelaevast pumbatakse:
   Tallinna Vanas sadamas kr. 1,50, reidil ja Uues sadamas kr. 2,25.

2) 1. detsembrist kuni 30. aprillini:
   a) iga tonni värske vee eest, mis silla kraanist võetakse — 75 senti;
   b) iga tonni värske vee eest, mis veepraamist või veelaevast pumbatakse:
   Tallinna Vanas sadamas kr. 2,25, reidil ja Uues sadamas kr. 3,40.

Veelaevalt võetava veetasu alammäär Tallinna sadamas on 15 krooni, reidil ja Uues sadamas 50 krooni igal aastaajal.

Märkus. Kui veelaev erakorraliste olude tõttu ei saa vett anda, siis on vedurlaevad kohustatud laeva veega varustama kokkuleppe tasu eest. Kui jää veelaeva liikumist takistab, siis peab veenõudja oma kulul veelaeva oma poordi tooma ja peale veeandmist endisele seisukohale viima.

§ 47.

Tasu tuukri töö, tuukri abinõude ja tööriistade kasutamise eest.

Veeteede valitsuse tuukrite, tuukri abinõude ja tööriistade kasutamise eest võetakse tasu järgmiselt:

a) tuukri tööde eest veeteede valitsuse meeskonnaga 50 krooni päevas;
tööpäevaks loetakse 8 tundi, kusjuures töö alla 4 tunni pooleks päevaks arvatakse, tasuga 25 krooni, ja töö, mis kestab üle 4 tunni terveks päevaks arvatakse, tasuga 50 krooni;

b) tuukri aparaadi ühes särgiga ja kõigi tööriistadega kasutamise eest — 10 krooni ja

c) tuukri aparaadi ilma särgita ühes kõigi tööriistadega kasutamise eest — 5 krooni öö-päeva eest.

§ 48.

Tasu vedurlaeva kasutamise eest.

1. Vedurlaeva kasutamisel võetakse tasu iga tunni eest:
   a) kui vedurlaeva võime on kuni 150 JHP suurune . Kr. 20.—
   b) kui vedurlaeva võime on 150—200 JHP suurune . „ 30.—
   c) kui vedurlaeva võime on 201—400 JHP suurune . „ 40.—
   d) kui vedurlaeva võime on 401—700 JHP suurune . „ 50.—
2. Pumpamise töö eest võetakse 75% ja ootamise eest 50% pkt. 1 tähendatud tasust.
3. Laevad, suurusega kuni 1000 brutto-registertonni, veetakse sadamasse pkt. 1 tähendatud tunnitasu järgi. Laevadelt üle 1000 brutto-registertonni, võetakse peale tunnitasu iga tonni eest, mis üle 1000 — 1 sent tonni pealt iga vedurlaeva kohta.
4. Tasualuse aja algust loetakse sellest ajast, millal vedurlaev veetava laeva juurde jõuab. Tasu alammääraks loetakse poole tunni määr, kusjuures iga alatud pooltundi pooleks tunniks loetakse.
5. Väljaspool sadama piirkonda hakatakse vedurlaeva kasutamise aega lugema sellest ajast, millal vedurlaev sadamast väljub. Kasutamise aja lõpu määrab kindlaks sadamakapten vedurlaeva päevaraamatu järgi.
6. Jää sees töötades on vedurlaeva tasu pkt. 1 tähendatud tasust 50% kõrgem.
7. Veotrossid peavad veetava laeva poolt antama; kasutab aga veetav laev vedurlaeva trosse, siis võetakse selle eest tasu 1 kroon tunnis.

§ 49.

Riigi jäälõhkujaga laevade pukseerimise eest merel võetakse tasu järgmiselt:

Laevadelt	alla 100	br. reg. tn.	Kr.	35.—	esimese ja	Kr.	17.—	iga järg. t. eest
„	101—200	„ „ „	„	70.—	„ „ „	35.—	„ „ „ „
„	201—400	„ „ „	„	90.—	„ „ „	45.—	„ „ „ „
„	401—600	„ „ „	„	110.—	„ „ „	55.—	„ „ „ „
„	601—800	„ „ „	„	140.—	„ „ „	70.—	„ „ „ „
„	801—1000	„ „ „	„	170.—	„ „ „	85.—	„ „ „ „
„	1001—1200	„ „ „	„	210.—	„ „ „	100.—	„ „ „ „
„	1201—1400	„ „ „	„	260.—	„ „ „	125.—	„ „ „ „
„	1401—1600	„ „ „	„	310.—	„ „ „	150.—	„ „ „ „
„	1601—1800	„ „ „	„	380.—	„ „ „	190.—	„ „ „ „
„	1801—2500	„ „ „	„	450.—	„ „ „	220.—	„ „ „ „
„	üle 2500	„ „ „	„	480.—	„ „ „	240.—	„ „ „ „

Tasu alammääraks loetakse poole tunni määr, kusjuures iga alatud pooltundi pooleks tunniks loetakse.

Pukseerimise algus ja lõpp tehakse kindlaks jäälõhkuja päevaraamatu järgi.

§ 50.

Käesolev tariif hakkab maksma 1. aprillil 1931. Samast päevast kaotab maksvuse sadamamaksude tariif nr. 53 (RT 26 — 1928) kõigi selle juurde kuuluvate muudatuste ja täiendustega.

Tariifinõukogu eesistuja, Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

Nõmme linnavolikogult 27. veebruaril 1931 vastu võetud

207. Kauplemise aja, juukselõikamise ning habemeajamise tööstuses töötamise sundmääruse § 4 täiendamine.

Antud Linnaseaduse § 108 p. 26 põhjal.

Linnavolikogu poolt 30. jaan. ja 27. märtsil 1929 vastu võetud ja Riigi Teatajas 55 — 1929 avaldatud kauplemise aja, juukselõikamise ning habemeajamise tööstuses töötamise sundmääruse § 4 täiendada järgmiselt:

Märkus 2. Ajalehtede kioskid on suletud ainult kevade-, suviste- ja jõulupühade esimesel päeval.

Linnapea abi L. Mühlbach.

Sekretär A. Malkus.

---

208. Sundmäärus Valga linna elektrivoolu andmise tingimuste kohta.

Vastu võetud Valga linnavolikogult 26. veebruaril 1931.

Antud Linnaseaduse § 108 põhjal.

I. Sisseseadete ehitamise õigus.

§ 1. Valga linna elektrijaama vooluvarustuspiirkonnas võivad elektri sisseseadete ehitamise, laiendamise ja remonteerimise alal tegutseda voolutarvitaja hoones ja krundil ainult need isikud ja ettevõtted, kellele välja antud linnavalitsuse poolt selleks kirjalik luba. Loasaamiseks tuleb pöörata linnavalitsuse poole vastava sooviavaldusega, ära näidates, et sooviavaldajal on installatsiooni tööde tegemiseks ja juhtimiseks teoreetilisi kui ka praktilisi kogemusi. Tarbekorral võib linnavalitsus nõuda vastava eksami sooritamist komisjoni ees, kelle eesistujaks üks linnavalitsuse liige ja liikmeteks linna elektrijaama juhataja ja üks asjatundja, kas kohalikkude õigustega montööride või linnateenistuses seisvate eriteadlaste hulgast linnavalitsuse määramisel.

Märkus. Majaühendusi, voolumõõtjate ülesseadmisi ja plommide lahtivõtmisi võivad teha ainult linna elektrijaama montöörid.

§ 2. Montöörid, kes § 1 korras saanud linnavalitsuselt loa, on elektrijaama juhatuse ees vastutavad nende poolt tehtud töö ja kahjude eest, mis võivad tekkida mittekorraliku töö tõttu kuni töö vastuvõtmiseni.

§ 3. Elektri sisseseadete ehitamisel tuleb installaatoril käsitada Elektri tugevvoolu seadete ehituse-eeskirju, mis avaldatud RT 12, 13 ja 14 — 1923, ja elektrijaama poolt § 1 nimetatud loa juurde antavaid kirjalikke juhtnööre.

II. Elektri sisseseadete ehitamise kord.

§ 4. Elektri sisseseadete ehituse ja ümberehituse töö algusest ja selle lõpetamisest tuleb installaatoril teatada, elektrijaamale üles andes installeeritavate kilovattide arvu ja asukoha.

Selle juures määratakse kindlaks elektrijaama poolt maja ühenduskasti ja voolumõõtjate asukohad.

§ 5. Elektri sisseseade töö alul tuleb installaatoril esitada elektrijaamale sisseseade töö plaan — skeem ühes järgmiste andmetega:

1) voolutarvitaja nimi ja aadress;
2) majaomaniku nimi ja aadress;
3) installeeritavate ruumide plaanile märgitud juhete, lampide, lülijate, voolumõõtjate, kaitsete j.n.e. asetus;
4) juhete isolatsioon ja installeerimise viis;
5) voolumõõtja ja gruppide ühenduskava;
6) voolutarvitus valgustuseks või jõuks;
7) ruumide nimetus;
8) maja ühenduse asukoht.

§ 6. Peale sisseseade töö lõpetamist võrreldakse elektrijaama poolt seade esitatud plaaniga, kontrollitakse § 3 tähendatud eeskirjadega ja proovitakse isolatsiooni seisu-

korda. Proovimine ja järelevaatus sünnib installaatoriga kokkulepitud ajal ja installaatori või tema poolt volitatud asemiku juuresolekul. Proovimisel on installaator kohustatud oma töölisi ja tarvisminevaid abinõusid (trepid, redelid j.n.e.) tasuta abiks ja tarvitada andma.

Voolu tarvitusvõime proovimisel võib nõuda kõikide lampide ja aparaatide sisselülimist kuni 3 tunniks.

§ 7. Kui katsed on annud rahuldavaid tagajärgi, ühendavad elektrijaama ametnikud (montöörid) sisseseade elektrijaama võrguga. Vastasel korral keeldub elektrijaam ühendamisest, kuni sisseseade vastab täielikult nõuetele. Iga järgmise sisseseade vastuvõtmise juures võetakse kontrollametniku ja montööri aeg arvesse ja tasutakse sisseseadja poolt linnavalitsusele tasu normide järgi, mis määrab linnavalitsus.

§ 8. Kui installaator teeb järjest korratut tööd ja tõrgub täitmast sellekohaseid seaduslikke nõudmisi, kaotab ta elektri sisseseadete ehitamise õiguse, kusjuures § 1 nimetatud luba käest ära võetakse või tunnistatakse maksvusetuks.

III. Maja ühendused ja elektrimõõtjad.

§ 9. Tänava magistraalliinide ja maja ühendusliinide ehitamiseks, maja ühenduskastide ja mõõtjate ülespanemiseks, nende proovimiseks, plommimiseks, plommide lahtivõtmiseks j.n.e. on ainuõigus linna elektrijaamal.

§ 10. Maja ühenduskast tuleb üles seada kuiva ja tuulutatavasse ruumi. See ruum peab olema elektrijaama ametnikule alati juurde pääsetav.

§ 11. Mõõtjaid võib üles panna ainult sarnastesse ruumidesse, kuhu on võimalik hõlpsasti juurde pääseda, ning kus ei ole karta kahjulikke mõjuavaldusi aparaadi mehanismi ja käigu peale. Et võimalikke põrutusi ära hoida, tulevad mõõtjad kinnitada kindlate seinte külge nõnda, et nad oleksid kaitstud mehaaniliste vigastuste eest.

Mõõtja alus peab olema tulekindlast materjalist. Kõik mõõtja sisseminevad ja sealt väljatulevad juhed peavad olema kaetud kaitsekestaga. Elektri mõõtjate kaitsete avamine on keelatud. Üksikutel juhtumistel, kus see hädatarvilik, on kaitsete avamine lubatud, kuid sellest tuleb 24 tunni jooksul elektrijaama teatada.

§ 12. Mõõtjaid võib üles panna ainult peale kontrollimist kas linna või riiklikus katsekojas.

IV. Voolu andmise tingimused.

§ 13. Elektrijaam annab voolu vastavalt käesolevatele tingimustele, sellekohase sooviavalduse põhjal, kus peab olema ära märgitud voolutarvitus vattide, lampide, mootorite j.n.e. arv, süsteem ning suurus.

Märkus. Voolu võib anda teistsugustel tingimustel, kui siin üles loetud, ainult erilepingute põhjal.

§ 14. Kui üürnik soovib maja ühendust vooluga, tuleb tal muretseda majaomaniku nõusolek.

Märkus. Maja ühendusi ehitab elektrijaam iga maja jaoks ainult ühe.

§ 15. Elektrijaama poolt tehtud tööde kohta saadetakse peale töö lõppu tellijale üksikasjalik arve, mille kohta võib vastuvaidlusi esitada ainult ühe nädala jooksul, arvates arve kättesaamise päevast.

Sama aja jooksul tuleb ka arve tasuda.

§ 16. Elektrijaama poolt tarvitajale ehitatud magistraal- ja majaühendusliinid langevad peale nende ülespanemist jaama omanduseks ning tarvitajal ei ole mingisuguseid õigusi nende edaspidise kasutamisviisi kohta.

Maja ühendusliinide ehituskulud kannab tarvitaja, kuna edaspidi see liin korras hoitakse linna kulul.

Märkus. Kui on mõjuvaid põhjusi, võib linnavalitsuse otsuse põhjal erandeid teha.

§ 17. Kui maja ümber- või juurdeehituse tõttu tuleb teha majaühenduste juures lisatöid, siis kannab kõik kulud tarvitaja. Niisama kannab tarvitaja kõik kulud, kui majaühenduste juures tema enese nõudel tehakse ümberehitusi.

§ 18. Kui majaühenduse ümbertegemine on tingitud niihästi linna kui ka tarvitaja huvides, näiteks kui seade täielikult või osaliselt ei vasta voolukoormale, siis kantakse kulud pooleks.

§ 19. Majaühenduste kõrvaldamise, täiendamise ja ümbertegemiste juures maha võetud materjalid jäävad linna omanduseks.

V. Ajutise iseloomuga ühendused.

§ 20. Elektrivoolu tarvitaja hoones ja krundil käesolevate tingimuste alusel ülespandud juhed ja sisseseaded peavad vastama Eesti Tehnikalise järelevalve seltsi normidele ja linnavolikogu poolt maksma pandud määrustele.

§ 21. Elektrivoolu ühendused, mis kannavad ajutist iseloomu, tehakse linnavalitsuse loal täielikult tarvitaja kulul. Samuti kannab tarvitaja ajutise voolu ühenduse kõrvaldamise kulud, kui see erilepingus ei ole teisiti ette nähtud.

§ 22. Ajutise voolu ühendusest maha võetud materjalid jäävad tarvitaja omanduseks, kui see ei ole linnavalitsuse poolt teisiti ette nähtud.

VI. Elektrivoolu maksu ja mõõtjate üüri arvestuse ja tasumise kord.

§ 23. Maksu elektrivoolu eest ja voolumõõtjate üür, kui viimased on linna omandus, võetakse linnavolikogu poolt vastu võetud maksumäärade järgi.

§ 24. Voolumaksu arvestatakse voolumõõtja näitamise ja lamptarvitajatel lampide suuruse järgi mitte rohkem kui üks kord kuus.

§ 25. Kui tuleb ilmsiks, et lamptarvitaja kasutab suuremat lampi, kui linnavalitsusele üles antud, määratakse rohkem ära tarvitatud voolu hulk kindlaks elektrijaama poolt tehnilise arvestuse põhjal, kusjuures arvesse võetakse aeg viimasest kontrollimisest kuni suurema lambi tarvitamise ilmsikstulekuni.

§ 26. Voolumõõtja näitamine kantakse voolumõõtja juures alal hoitavasse raamatusse ning tarvitajal on õigus raamatusse kantud andmeid voolumõõtja näitamisega ja temale esitatud maksuarvega võrrelda.

Kaebusi voolumõõtja näitamise valesti registreerimise kohta võetakse vastu ainult seitsme päeva jooksul registreerimispäevast arvates.

§ 27. Kui voolumõõtja vale andmeid näitab, või seisma jääb, ja kui proovimisel vigastused tarvitaja süüks ei lange, siis määratakse selle aja eest, mil andmed puuduvad, äratarvitatud voolu hulk kindlaks elektrijaama poolt tehnilise arvestuse põhjal, kusjuures arvesse võetakse eelmise aasta vastava kuu äratarvitatud voolu hulk.

§ 28. Voolumaks tuleb ära tasuda linnakassasse 7 tööpäeva jooksul peale kontrollimist.

§ 29. Ajutiste ühenduste eest võetakse maksu linnavalitsuse määramise järgi.

§ 30. Voolumõõtja proovimise kulud kannab tarvitaja:

a) kui mõõtja on tarvitaja omandus;

b) kui proovimine tarvitaja nõudel ette võetud ning proovimisel mõõtja leiti olevat korras;

d) kui proovimisel ilmsiks tulnud, et mõõtja on vigastatud tarvitaja poolt kas meelega või hooletuse tõttu.

VII. Voolukatkestamine.

§ 31. Vooluandmine katkestatakse:

1) kui tarvitaja oma maksukohustusi tähtaegadeks ära ei tasu;

2) kui tarvitaja ei täida tehnilisi nõudmisi;

3) kui tarvitaja ei täida käesolevas sundmääruses ette nähtud tingimusi;

4) kui avalikuks tuleb voolu vargus.

Käesoleva § p.p. 1, 2 ja 3 ette nähtud juhtumistel annab linnavalitsus tarvitajale tähtaja.

VIII. Elektrivoolu tarvitamise lõpetamine.

§ 32. Kui voolutarvitaja soovib lõpetada voolu tarvitamist või muudab oma elukoha, siis tuleb tal teatada sellest linnavalitsusele kirjalikult või suusõnaliselt vähemalt 2 päeva varemini, vastasel korral vastutab ta kõigi võlgade eest, mis võivad tekkida edasikestva voolu ühenduse tagajärjel.

IX. Kuritarvitused.

§ 33. Voolu varguse avalikuks tulekul annab linnavalitsus asjale seadusliku käigu ning varguse teel ära tarvitatud voolu hulga määrab kindlaks elektrijaam tehniliste arvestuste järgi.

X. Karistused ja määruse jõusseastumine.

§ 34. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele vastavate seaduste järgi.

§ 35. Käesolev sundmäärus astub jõusse kaks nädalat pärast Riigi Teatajas ilmumist, samast ajast kaotavad maksvuse Valga linnavolikogult 26. augustil 1921 vastu võetud Määrused elektrivoolu tarvitamise kohta Valga linna elektrijaamast.

Valgas, 25. märtsil 1931.

Linnapea abi A. Kokkult.

Sekretär Printsman.

Tapa linnavolikogult 23. märtsil 1931 prot. nr. 4 p. 11 all vastu võetud

209. Kauplemise aja ja korra sundmääruse täiendamise määrus Tapa linnas.

Alus: Linnaseaduse § 108 p. 26.

Täiendada volikogult 19. augustil ja 22. septembril 1927 vastu võetud ja RT 94 — 1927 avaldatud sundmäärus kauplemise aja ja korra kohta Tapa linnas järgmise uue paragrahviga:

4a. Ajalehtede ja ajakirjade müük linna piirkonnas on lubatud äripäevadel ja esimese ning teise liigi pühadel kella 8-st kuni kella 23-ni, välja arvatud kevade-, suviste- ja jõulupühade esimesel päeval.

Tapal, 31. märtsil 1931.

Linnapea (allkiri).

Sektetär (allkiri).